Nr. 10. Piątek, 13 Stycznia 1882. **Rok 72.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wy. kiem świąt i niedziel.
umer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Admistracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 8 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct, drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 5go stycznia b. r. nadać najłaskawiej naczelnikowi urzędów pomocniczych sądu obwodowego w Rzeszowie Janowi Beischowi, z powodu przeniesienia go na własną prośbę w stan stałego spoczynku, w uznaniu jego wieloletniej, zawsze wiernej i gorliwej służby, złoty krzyż zasługi z koroną.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 13 stycznia.

Jeżeliby przymierza stanowić miały wyłączne kryteryum dobrej polityki, to Gladstone musiałby być uważany za najgorszego z współczesnych mężów stanu. Kiedy obejmował ster rządów, zastał W. Brytanię nietylko tryumfującą po wielkiem zwycięztwie politycznem nad Rossyą w sprawie wschodniej, lecz nadto połączoną z najpotężniejszemi mocarstwami węzłem serdecznej harmonii w dążnościach, celach i planach. Gdyby dziś wypadło Gladstonowi zejść z widowni politycznej, historyk musiałby o nim napisać, że zostawia ojczyznę pozbawioną zupełnie tej zwycięzkiej aureoli, w jakiej ją zastał, nawet upokorzoną w niektórych punktach i zizolowaną tak, jakgdyby nikomu nie zależało na przyjaźni W. Brytanii, jak gdyby nikt nie lękał się jej nieprzyjaźni.

Trzebaż jeszcze bliżej objaśniać i uzasadniać powyższe twierdzenie? Któż w Anglii mógł zapomnieć o tej pięknej chwili w współczesnej historyi, kiedy energiczne *veto* sędziwego lorda Beaconsfielda wstrzymało zwycięzką Rossyę pod samym Stambułem i zniszczyło wszystkie mrzonki panslawistyczne? Nie sam lord Beaconsfield to sprawił, złożyła się na to cała Europa, ale Anglii należy się zasługa pierwszeństwa i główny udział. Kiedy potem upokorzona Rossya, nie dając za wygranę, starała się przewlec przejściowy stan na półwyspie bałkańskim a agenci panslawizmu tak zakładali miny polityczne, jak gdyby zaraz nastąpić miała druga erupcya wojenna dla dokończenia dzieła, lord Beaconsfield w przymierzu z Austryą i Niemcami umiał zażegnać niejedno niebezpieczeństwo i jeszcze wyżej podnieść powagę Anglii. Ks. Bismarck sam się zbliżał coraz więcej do Anglii, a w skutek tego i swiat patrzeć zaczął znowu na Londyn jako na jeden z najgłówniejszych punktów europejskiej polityki.

Jakżeż dzisiaj rzecz się przedstawia? Formalny kontrast stanowi obecna sytuacya. Rossya, chociaż nie tak silna jak za lorda Beaconsfielda i chociaż wzywana przez Gladstona do sojuszu, nie myśli polegać na Anglii i szuka oparcia w Niemczech; Austrya otrzymała wprawdzie satysfakcyę za wszystkie krzywdzące ją wystąpienia Gladstona podczas ostatniej kampanii wyborczej, ale tem nie widzi się ani spowodowaną ani zachęconą do nadania serdeczniejszego tonu stosunkom swoim w Londynie. Włochy, które same narzucały się Gladstonowi w pierwszej chwili po jego zwycięztwie, dziś całkiem obojętnie patrzą na to, co się w Londynie dzieje. Ludy bałkańskie, zawiedzione w swoich wygórowanych oczekiwaniach, może już w duchu narzekają na Gladstona, chociaż na pozór dalej wielbią go jako swojego protektora. Co najgorsza, Turcya, gdzie mimo wszelkich zmian wpływ angielski był panujący, ta sama Turcya, którą Gladstone chciał traktować jakby tolerowaną tylko z łaski w Europie, ośmiela się nie zważać na Anglię i dawać wyraz tej obojętności swojej w sposób rażący. Jest to bowiem faktem, że w ostatnich czasach ambasador brytyjski lord Dufferin całe tygodnie czekać musiał na audyencyę u sułtana, kiedy tymczasem inni koledzy jego, mianowicie niemiecki i austryacko-węgierski, nietylko znaleźli wstęp otwarty na zawołanie, lecz nadto spotkali się z objawami nadzwyczajnej życzliwości Padyszacha.

Pozostaje jeszcze Francya, z którą W. Brytania w ostatnich dopiero czasach ściślej się łączyć zdaje, za czem przemawia ostatnie zgodne wystąpienie w Egipcie. Ale ten jeden fakt nie osłoni dostatecznie nieporozumień i niezgodności interesów, jaka objawiła się przedtem w innych sprawach Wschodu, mianowicie w sprawie Tunisu. Ta ostatnia sprawa i trudność napotkana przy zawarciu traktatu handlowego, usposobiły opinię publiczną w Anglii nieprzychylnie dla Francyi. W Egipcie wspólne niebezpieczeństwo tylko chwilowo zbliżyło do siebie dwie rywalki. Wprawdzie nie niebezpieczne starcie, ale nowe rozdwojenie i nowe nieporozumienie niebawem okazać się może.

KORESPONDENCYE

Berlin, 11 stycznia.

☐ Wczorajsze rozprawy parlamentu nad interpelacyą posła Hertlinga nie zdołały wzbudzić takiego interesu, jak obrady dnia pierwszego. Posłowie konserwatywni oświadczyli, że w ogólności życzliwi są dla dążeń stronnictwa środkowego a mianowicie interpelanta, o ile się te dążenia odnoszą do polepszenia doli robotników; zdaniem ich powinna być zakazaną praca niedzielna i zatrudnienie niewiast w fabrykach. Jeden z mowców konserwatywnych wyraził żal, że w mowie księcia Bismarcka przebijały się tendencye liberalnej teoryi manchesterskiej. Mowca socyalistyczny poseł Grillenberger oświadczył, że zwycięztwo socyalistów przy wyborach nie zawiera protestu przeciwko zamiarom socyalnym kanclerza i że socyaliści przyjmują jego projekty jako zadatek większych jeszcze ulepszeń i reform.

Obrady dzisiejsze nad wnioskiem posła Windhorsta, żądającym zniesienia ustawy o banicyi księży, przybrały pod koniec posiedzenia charakter dość namiętny z powodu zaczepek barona Schorlemera przeciwko Bennigsenowi, przywódzcy liberałów w walce kościelnej. Poseł Windthorst zaznaczył, że podczas agitacyi wyborczej powiedziano nieraz, iż sprawy kościelne należy pominąć milczeniem jako należące przed forum sejmu pruskiego. Błąd to wielki, ponieważ właśnie najostrzejsza ustawa wydana przeciwko duchowieństwu wyszła z łona parlamentu niemieckiego. Ustawa drakońska, o której mowa, hańbą jest młodego państwa niemieckiego, przeto z jej wymazaniem z prawodawstwa pospieszyć się trzeba. Mowca konstatował, że żadne stronnictwo nie śmie już wziąć w obronę rozporządzeń dyktowanych dawniejszym fanatyzmem, a kiedy w obecnej chwili niektóre dzienniki konserwatywne i liberalne oświadczyły się przeciwko jego wnioskowi, to tylko dlatego, że im zniesienie ustawy o banicyi wydaje się niewczesnem. Przywódzca centrum zwrócił uwagę na to, że nie godzi się wykluczać duchowieństwa z dobrodziejstw prawa powszechnego, zwłaszcza że kapłanów karze się tylko za spełnianie świętych obowiązków. W żadnym kraju, gdzie obywatele zażywają swobody, nie rozumie publiczność walki przeciwko wyznawcom religii katolickiej. Obowiązkiem przeto jest stronnictw liberalnych, aby zniosły stan wyjątkowy istniejący w Niemczech; przeciwko takiemu wnioskowi oświadczyć się chyba może, kto kościół i religię zgnieść pragnie. Ważniejsze jeszcze mają

---

8)

FERYE ALPEJSKIE

WRAŻENIA MIEJSC I LUDZI

PRZEZ

LUCYANA TATOMIRA.

III.

(Ciąg dalszy.)

Oglądając tak to i owo, weszliśmy w ulicę drobniutkimi kamyczkami wysypaną, która ma z jednej i z drugiej strony obmurowany kanał napełniony wodą. Po jednej stronie tego kanału stoją małe domki, niewyższe nad metr, otwarte od strony ulicy, w których są różne figurki poruszane za pomocą maszyneryi, wprawianej w ruch wodą. Tu kowale kują młotami, tam rzeźnik rąbie mięso, ówdzie jacyś dwaj biją się na pałasze, jeszcze dalej rycerz walczy ze strasznym potworem morskim i wiele innych tym podobnych rzeczy. Po drugiej stronie bukiety sztucznych kwiatów, tak oblane wodą, że zdaje się, jakoby były pod szklanemi kloszami, obrazy malowane na blasze olejnemi farbami, po których spływa woda tak jednostajnie i taka czyściuteńka, że wydają się, jakby były za szklaną szybą; a w jednem miejscu jakiś dziwoląg w skale, ni człowiek, ni zwierzę, który tryska na wszystkie strony wodą, gdy się do niego zbliżyć zanadto.

Na końcu tej ulicy zbudowany jest wyższy dom, zamknięty na szerokie drzwi. Gdy je otworzono, przedstawiła nam się scena, jak w teatrze maryonetek, pełna najrozmaitszych figurek. Wtedy ozwała się pozytywka, wewnątrz teatru umieszczona, i wszystkie figurki, a jest ich tam 154, zaczęły się ruszać, maszerować, skakać, tańczyć, kłaniać się i rozmaite inne wyprawiać figle. Dzieci, które się temu przypatrywały, nie mogły z zachwycenia ustać na miejscu i same podskakiwały, objawiając głośnemi wykrzykami swoją radość. Widok tych uszczęśliwionych chłopaków i dziewczątek sprawiał mi większą radość, niż maryonetki. Zaprawdę, niedaremnie wyrzucono takie sumy na urządzenie tych przeróżnych zabawek, jeżeli one przez lat tyle tylu tysiącom dzieci sprawiają takie chwile szczęścia, jakich nie znajduje człowiek w dojrzałym wieku, gdy mu już zgaśnie niepowrotnie blask i urok zabawek!

Na tem skończyły się te sztuczne rzeczy.

Podczas gdy inni rozbiegli się oglądać kwiaty i inne jeszcze sadzawki, fontany i posągi — udałem się z kilkoma towarzyszami do przyległego parku i idąc piękną, cienistą aleą starodrzewną doszliśmy do wzgórza porośniętego lasem, na którem bieleje zdała na ciemnem tle jodeł mały dworzec myśliwski. Zbudował go także arcybiskup Sittich i nazwał Waldems, ale teraz zowią go pospolicie Monatsschlösschen, gdyż, jak powiadają, miał być o zakład w przeciągu jednego miesiąca wymurowany. Ścieli się ztąd piękny widok na dolinę Salzy i byłbym tu chętnie dłużej podumał w ciszy leśnej, żeby mi wyszumiały z głowy owe deszcze, wodotryski, marmurowe potwory i maryonetki — ale musiałem spiesznie powracać, żeby mię nie odjechał omnibus.

Punktualnie o godzinie 4 byliśmy wszyscy w omnibusie i jechaliśmy do Aigen. Było nam trochę przestronniej, bo udało mi się namówić Francuza, żeby się umieścił obok woźnicy na koźle, przekonawszy go, że będzie miał z tej zmiany potrójną korzyść: po pierwsze wygrzeje się dobrze po zimnej kąpieli, gdyż dzień był skwarny, powtóre osuszy się prędzej, a po trzecie nakoniec będzie mógł swobodniej używać wszechstronnego widoku z tego otwartego siedzenia.

Droga była równie urozmaicona jak do Hellbrunn i nie jechaliśmy ani chwili prawie otwartem polem. Na południowym widnokręgu piętrzył się stromy Untersberg, którego malownicze załomy, lejki i żleby, zawalone płatami śniegu, mogłem stąd dokładnie widzieć.

— W tej właśnie górze, której się pan przypatruje — opowiadał mi siedzący koło mnie Prusak — znajdują się łomy salzburskiego marmuru białego i czerwonego. Zwiedzałem je wczoraj. Marmur untersberski odznacza się tem, że zawiera wiele ciekawych skamielin i piękne kryształy.

— Nabyłem kilka okazów u Casserolego. Jeżeli mi czas pozwoli, chciałbym także zrobić wycieczkę na Untersberg.

— To warto. Są tam do zwiedzenia ciekawe jaskinie. Szczególnie jaskinia Kolowrata zasługuje na uwagę ze względu na swoje słupy i sople lodowe. Untersberg odgrywa także w naszych mitach pewną rolę. Jak w Kiefhäuserze ma spoczywać Barbarossa, tak znowu w Untersbergu, opowiada lud, że spi Karol W. i zbudzi się kiedyś, żeby dobyć rdzawego miecza w obronie Niemiec. Ciekawym, co mu się śniło w r. 1870; jeżeli się wtedy do połowy nie rozbudził, to już chyba obudzi się zapóźno. Przetarłszy oczy, przekona się, że się bez niego obeszło i napowrót spać się położy.

To mówiąc, rad z Bismarcka, ze siebie i ze swego dowcipu, rozśmiał się Prusak na całe gardło i spojrzał dumnie na mnie, odgadłszy we mnie zapewne współziomka owych Niegolewskich i Kantaków, którzy tyle krwi napsuli jego rodakom.

Podrażnił mię ton pełen arrogancyi Prusaka i odparłem nie bez pewnej goryczy:

— Wasz Barbarossa, krwawy pogromca Włoch, być może, iż się ucieszył rokiem 1870, ale Karol W. wątpię. Wasz tryumf ówczesny był tryumfem dobrze zorganizowanego militaryzmu, któremu poświęciliście wszystkie, choćby najważniejsze zadania życia, nad narodem lekkim wprawdzie, ale szlachetnym, który ścigając wyższe cele społeczne, a opuszczony przez swój własny rząd, zaniedbał tak rozwinąć swoją siłę zbrojną, żeby mogła wam sprostać. Mam tyle czci dla wielkiego monarchy Franków, otoczonego równie świetną aureolą przez historyą, jak przez podanie, że myślę, iż z jego sennego oka stoczyła się łza, jeżeli w swojej podziemnej sypialni zasłyszał o tym tryumfie!...

Prusak zagryzł wargi i odwrócił się odemnie z niechęcią.

Omnibus zatrzymał się na placu, który z jednej strony ogranicza pałac ks. Szwarzenberga, z drugiej restauracya, z trzeciej inne jakieś zabudowania, z czwartej kościoł z pięknym cmentarzem.

Chciałem pójść do ogrodu, znajdującego się przed pałacem, ale znalazłszy bramę zamkniętą, udałem się na cmentarz. Tuż koło wchodu kończyli grabarze wieczne dla kogoś mieszkanie i w tej chwili odezwał się dzwon z wieży kościelnej; dzwoniono zapewne dla tego, kto miał je stale zamieszkać. Zrobiło to na mnie niewymownie przykre wrażenie. Poszedłem szybko kilka kroków naprzód i zatrzymałem się przy jakimś pomniku, zwrócony plecami do pracujących grabarzy.

— *Hilf Gott zur Arbeit* — usłyszałem głos za sobą — *Sterben auch hier die Leute?*

— *Ja freilich* — odpowiedział inny głos.

— *Das ist zu dumm!* — *Würde mir nicht einfallen, in einer so schönen Gegend zu sterben.*

Nim miałem czas obejrzeć się, kto z takim humorem i pewnością życia wstępuje na to pole śmierci, zagadnął mię już tensam głos:

— Pan ogląda pomniki? Nie ma tu

zadanie konserwatyści, bo jakżeż pielęgnować konserwatyzm, jeżeli niszczy się zupełnie podstawę, na której jedynie rozwinąć się może duch zachowawczy, to jest swobodę religijną. Mowca wyliczył cały szereg nadzwyczaj rażących przypadków wykonania ustawy o banicyi i ganił silnemi słowy postępowanie władz administracyjnych w Księstwie Poznańskiem, gdzie najgorsze zaszły nadużycia podczas walki religijnej. Katolicy żądają swobody religijnej, wolą jednak nieco z praw swoich poświęcić, niż żyć pod Damoklesowym mieczem władzy dyskrecyjnej i zależeć jedynie od woli przypadkowego ministra.

Poseł Kleist-Retzow, jeden z przywódzców konserwatystów, ganił ustawę wyjątkową i władzę dyskrecyonalną, prosił jednak, aby ze względu na oczekiwane złagodzenie ustaw majowych odrzucić wniosek Windthorsta.

Baron Schorlemer silneni słowy napiętnował brak logiki uwydatniający się w mowie preopinanta; mowca żąda czynów a nic chce zadowolić się słowami i obietnicami. Przed zakończeniem walki kościelnej nie może być mowy o zaprowadzeniu reform socyalnych księcia Bismarcka.

Ksiądz Jażdżewski, poseł krotoszyński, w jaskrawych barwach przedstawił postępowanie rządu w Księztwie Poznańskiem. Profesor Virchow, postępowiec, oświadczył, że głosować będzie za wnioskiem, tak samo demokrata Karol Mayer z Würtembergii, który dlatego żąda zakończenia walki kościelnej, że wychodzi na szkodę swobody a na korzyść kościoła.

Dalsze obrady odroczono do jutra. Wniosek będzie przyjęty ogromną większością w głosowaniu imiennem. Rząd oświadczył, że dopiero po przyjęciu wniosku i zakomunikowaniu go radzie związkowej będzie mógł oświadczyć, jaką wobec niego zajmie pozycyę. Rządy związkowe nie wzięły jeszcze zniesienia ustawy o banicyi pod obrady. Oświadczenie to złożył minister Bötticher.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Opozycya przeciw Gambecie.)

W kołach dotychczas przyjaznych prezesowi gabinetu francuskiego dokonywa się stopniowo zmiana frontu. Z dawnych przyjaciół Gambetty zyskuje on dziś albo jawnych nieprzyjaciół, albo też ludzi nie cofających wprawdzie bezwarunkowo swej życzliwości, lecz nawołujących do czujnej kontroli nad polityką i krokami prezesa gabinetu. Do rzędu tych ostatnich należy Edmund About, który w *XIX Siecle* umieszcza artykuł o Gambecie treści następującej:

„Człowiek, który w oczach całego kraju i parlamentu stracił poniekąd na dobrej opinii, nie należy jednak do rzędu ludzi, którychby można jednym zamachem zabić. Czy wyjdzie zwycięzcą, czy zwyciężonym, długo jeszcze będzie mógł zdziałać wiele dobrego lub złego, tak własnemi siłami, jako też dzięki zaufaniu, którem go obdarza liczne i wierzące mu stronnictwo. Gdyby został obalony jako główny kierownik rządu, wypłynąłby jeszcze tego samego dnia w szeregach opozycyi i na tym znanym sobie gruncie pozyskałby jak olbrzym w baśni świeże siły. Wypadałoby szczerze ubolewać nad ministrami republikańskimi, którymby przyszło rządzić wbrew jego przekonaniu. Dodać do tego potrzeba, że ogół zapomina prędko o błędach, które zostały naprawione, a z drugiej strony nie zapomina publczność w jednym dniu o nadziejach, które zostały raz rozbudzone. Francya widzi od lat dziesięciu w Gambecie człowieka, który honor jej sztandaru uratował podczas inważyi niemieckiej, który republikę wyzwolił ze szponów spiskowców rojalistowskich i marszałka Mac-Mahona zmusił do kapitulacyi. Francya przywykła także podziwiać w nim głębokiego, szczególnym zmysłem jasnego widzenia obdarzonego polityka, który sam tylko jest w stanie idee swoje wcielić w życie,

„Dlatego z usprawiedliwioną niecierpliwością oczekiwało przynajmniej trzy czwarte republikańskiej Francyi na dzień, w którym program Gambetty, utrzymywany w tajemnicy jak księgi sybilijskie, miał zostać objawiony w praktyce. Niepodobna inaczej wytłómaczyć sobie hasła, które deputowanego z Belleville zmusiło rządzić nami wbrew jego woli. Teraz więc, skoro się zdecydował, musi nami rządzić. Musi rozwinąć przed nami swoje plany i pozyskać zaufanie kraju dla swoich idei. My nakoniec musimy wiedzieć, czy jego polityka znajduje się na wysokości jego retoryki. Za wszelką jednak cenę unikać trzeba opuszczenia przezeń rządu wcześniej, nim będzie miał czas obdarzyć Francyę wszystkiem, co wielkie lub choćby tylko pożyteczne, co w umyśle swoim zgłębia. Przyrzekał on nam, albo przyrzekano w jego imieniu nadzwyczajne cuda. Ale jeszcze nie znamy bliżej ani jego polityki zagranicznej, ani jego wojskowego i finansowego systemu, ani też zamiarów w sprawach socyalnych. Niech zatem mówi, albo co jeszcze lepsze, niech działa. Natura nie odmówiła mu wymowy, my mu ni e odmawiajmy możności rządzenia.

„Z tem wszystkiem jednak jest rzeczą nieulegającą dyskusyi, że parlament nie może odgrywać roli widza i że poważne wotum w odpowiedniej chwili musi tłumić w zarodzie wszelkie niebezpieczne porywy. Znam pewną liczbę naszych przyjaciół, którzy nie posiadając dostatecznej cierpliwości, jedynie aby rządowi dać lekcyę, chcą przy najbliższej interpelacyi głosować za porządkiem dziennym skrajnej lewicy. Niech mi pozwolą przypomnieć, że polityka polegająca na tem, żeby dawać rządowi lekcye, jest polityką gwardyj narodowych, która w lutym r. 1848 wyrzekła swe ostatnie słowo. Nadmienić oraz należy, że człowiek, którego chcą ostrzegać i napominać, dawno już został ostrzeżony, gdyż posiada słuch bardzo delikatny. Chociaż niekiedy stacza walkę sam z sobą, by się przyznać do błędu, to jednak gotów go zawsze naprawić. Świadczą o tem jego usiłowaniu wtedy, kiedy po przeparciu wyboru Barodeta szło mu o zrestaurowanie powagi Thiersa.

„Izba zatem zrobi dobrze, jeżeli nie będzie oponowała przeciw wycieczkom Gambetty, które są często dobre, ani przeciw refleksyom, które bywają jeszcze lepsze. Niedawno odwrócił się od wszystkich republikanów, a zaraz na trzeci dzień wystarczyło kilka wierszy w dziennikach, by się wszyscy nawrócili do niego. Obawiano się, żeby na prekturę Sekwany nie wezwał . Haussmana albo Ducrosa, tymczasem wybór jego podobał się wszystkim, bo padł na p. Karola Floquet'a. Dlatego odrzućmy wątpliwości wobec Gambetty, ale miejmy oczy otwarte i liczmy tylko na siebie."

(Reformy parlamentarne w Anglii).

Od piątku rady ministrów w Londynie odbywają się codziennie, jednakże z powodu ścisłej tajemnicy, jaka otacza ich przebieg, tyle tylko o nich wiedzieć można, że przedmiotem ich są projekta różnych reform regulaminowych, mających ułatwić tok dyskuskusyi w Izbie niższej. Ministrowie angielscy i wybitniejsi członkowie stronnictwa rządowego nieraz już z naciskiem przedstawiali potrzebę zmiany porządku parlamentarnego w Izbie gmin, ponieważ obecny zwyczajowy regulamin okazał się niedostatecznym, dozwalał bowiem na tak zwaną „obstrukcyę" czyli rozmyślne przewlekanie obrad, ażeby nie dopuścić do uchwalenia jakiejś ustawy, albo też w ogóle paraliżować całą działalność parlamentu. Z możności tej korzystali na wielką skalę w roku zeszłym deputowani irlandzcy, a jakkolwiek przyjęte zostały przez Izbę pewne postanowienia pozwalające w danym razie przyspieszyć zapadnięcie uchwały, otoczono je jednakże tyloma ostrożnościami, że niezawsze okazywały się skutecznemi.

Oprócz rozmyślnego przewlekania niemałą przeszkodę w należytym toku obrad Izby stanowi niczem nieograniczone i wykonywane na bardzo szeroką skalę prawo interpelacyi, na które rząd zmuszony jest odpowiadać, i które wywołują najczęściej długą a jałową, bo żadnym rezultatem niekończącą się dyskusyę. Zwyczajowy regulamin stanowi także, aby na posiedzeniach Izby obradującej w całym swym komplecie jako komisya, każde przedłożenie przechodziło przez trzykrotne czytanie i aby przy każdem czytaniu odbywała się nad niem dyskusya. Nawet zdaniem mężów stanu tak oględnych i rozważnych jak lord Derby, jedna dyskusya ogólna i jedna szczegółowa dają dostateczną rękojmię gruntowności obrad. Lord Derby w mowie, którą miał w tych dniach w Liverpoolu, przypomniał, że zwyczaj trzykrotnego odczytywania i dyskutowania ustaw wnoszonych do parlamentów pochodzi z epoki, kiedy druk nie był jeszcze wynaleziony, i gdy członkom parlamentu koniecznie w ten sposób potrzeba było wrażać w pamięć brzmienie projektowanych ustaw. Obecnie jest to formalnością zbyteczną a nawet śmieszną. Mimo to nawet w stronnictwie liberalnem nie ma jeszcze zupełnej zgody na odstąpienie od dotychczasowego regulaminu.

Do jakich rezultatów doprowadziły odbywające się obecnie w Londynie narady ministeryalne, nie jest jeszcze wiadomem, przewidywać jednak należy, że gabinet wniesie w tym kierunku przedłożenia, mogące złemu stanowczo zapobiedz. Każdy prawie minister ma w swojej tece znaczną ilość spraw niezałatwionych i gotowych przedłożeń, wszyscy jednak zgadzają się na to, że dopiero po zmianie regulaminu będzie można wnieść je do Izby z nadzieją szybkiego załatwienia.

(Głosy angielskie o deklaracyi pruskiej.)

Dzienniki angielskie z dnia 9 b. m żywo zajmują się deklaracyą cesarza Wilhelma. Konserwatywny *Standard* pisze:

„Nietylko Prusy same, ale i całe państwo niemieckie znalazły się nagle wobec groźnego przesilenia konstytucyjnego. Wielu Anglików zapewne upatruje w reskrypcie cesarza Wilhelma jawną chęć przeparcia zbyt wygórowanych pojęć o prerogatywach królewskich, Ale skoro odrzucimy tradycyjne przesądy i starać się będziemy bez namiętności zbadać, do czego właściwie zmierza cesarz Wilhelm, to przyjdziemy może do przekonania, że deklaracya jego nie jest tak dalece pozbawioną rozumnych pobudek, jak to się wydaje na pierwszy rzut oka. Niedawno jeszcze mówił p. Bright, że pragnie tylko takiej wolności, która da się pogodzić z wolnością innych. Cesarz niemiecki żąda tego samego. Żąda on dla korony, będącej częścią istotną konstytucyjnego organizmu i posiadającej swoje właściwe prawa, owej wolności brania udziału w wyborach, jaką posiada każdy inny wyborca. Narodowo-liberalni, postępowcy i ultramontanie mogą mówić: „To są nasi kandydaci." Słusznie to i dobrze. Ale w takim razie i rząd poczytuje się za równie uprawniony do oświadczenia: „A to są moi kandydaci."

Król naturalnie nie chce pozwolić ludziom, których mianował swymi urzędnikami, agitować przeciw polityce, którą stara się poprzeć, a chociaż nie posuwa się tak daleko, aż do oświadczenia, iż po wszystkich urzędnikach spodziewa się ożywionej akcyi w interesie rządu, to jednak daje do zrozumienia, że będzie umiał rozróżnić takich, którzy w duchu tym postępują, od takich, którzy się chronią pod skrzydła neutralności. Prawdą jest, że liberalne stronnictwo w Niemczech pracuje ciągle nad podkopaniem i zmianą konstytucyi i posiada ono do tego bezwarunkowe prawo. Jednocześnie przecież panujący ma także prawo bronić konstytucyi przeciw ich zamachom i to właśnie usiłowanie objawia się w reskrypcie cesarskim."

Morning Post zaznacza tylko, że zapatrywania *Standarda* podziela bezwarunkowo.

Daily Telegraph nie dziwi się bynajmniej charakterowi deklaracyi cesarskiej. Wspomniony dziennik pisze co następuje: „Taki był zawsze ton i temperament pruskiego dworu. Otoczony silnymi sąsiadami był on zawsze wojskowy i autokratyczny, a pewien rodzaj instynktu pouczył lud pruski, że wolności konstytucyjne, naturalne w innych krajach, mogłyby stać się niebezpiecznemi dla państwa, które zostało utworzone zdobyczami i zmuszone jest zachowywać ciągle stan zbrojny i ciągle się bronić. Przykra to konieczność, która tak szczerym zwolennikom absolutyzmu jak

---

nic szczególnego; tylko ten rodziny Schindlerów prawdziwie wspaniały.

Stał przedemną kapitan, którego poznałem przy obiedzie i który mię tak zainteresował swoją oryginalną krytyką pejzażów młodego malarza. W jednej ręce trzymał małą tekę, a drugą opierał się na grubej lasce ostro okutej.

— A! pan tu — zawołałem szczerze ucieszony tem spotkaniem. — Zapewne pan przyjechał drugim omnibusem?

— Nie, przyjechałem dorożką. Jeździłem trochę dalej, aż do St. Jakob am Thurnberge i powracając zatrzymałem się tutaj, a dorożkę odprawiłem.

— Będę więc miał przyjemność powracać z panem, bo pan zapewne zechce powrócić tym omnibusem, którym ja przyjechałem. Zdaje mi się, że jest jeszcze jedno miejsce wolne w kabryolecie.

— Zostanę tu do wieczora.

— Czyż tak można? Mój omnibus wraca za godzinę.

— Nie ja dla koni, ale konie dla mnie — odpowiedział z właściwym sobie ironicznym uśmiechem. — Radzę panu także zapłacić swój omnibus i życzyć mu szczęśliwego powrotu, a samemu zostać do wieczora. W godzinie nic pan nie zobaczysz. Wieczorem weźmiemy jednokónkę u restauratora i powrócimy do miasta.

Wahałem się chwilę, co odpowiedzieć, chociaż pragnąłem bardzo zbliżyć się do tego człowieka, ale kapitan nie dał mi długo namyślać się i rzekł niecierpliwie:

— No decyduj się pan prędko — ja idę do parku i nie mogę czekać, bo chciałbym się wydrapać jeszcze trochę wyżej nad park.

Te ostatnie słowa przyspieszyły moje postanowienie. Pobiegłem do omnibusa, oddałem bilet, powiedziałem, żeby na mnie nie czekał i za kilka sekund byłem z powrotem.

— Chodźmy więc — rzekł kapitan, zwracając się ku parkowi — Oddaj się pan mojemu przewodnictwu, a jeżeli jesteś przyjacielem pięknych widoków natury, pewnie tego nie pożałujesz.

Park Aigen, własność księcia Schwarzenberga, rozpościera się u stóp i na stokach Gaisbergu, który wznosi nad nim dumnie głowę. Jestto najdoskonalszy wzór ogrodnictwa krajobrazowego. Zachwyca on uroczą pięknością natury górskiej, której sztuka nie starała się zgwałcić, lecz przeciwnie podnieść, robiąc ją tylko dostępniejszą dla nóg i oczu. Wygodne, drobnym żwirem wysypane ścieżki wiją się przez gęste zarośla drzew i soczyste trawniki, wspinając się coraz wyżej na stok góry i prowadząc do miejsc wybranych, z których coraz inne otwierają się widoki, jeden piękniejszy jak drugi. Środkiem szumi skalistym wąwozem górski strumyk i tworzy kilka wodospadów, ponad którymi przeprowadzają lekko rzucone mostki. Szliśmy powoli ciągle ponad tym potokiem, przechodząc to na jeden, to na drugi brzeg jego, od jednego stanowiska, czyli jak Niemcy nazywają *Aussichtspunktu*, do drugiego, zachwycając się pięknością widoków, to w stronę miasta, to na góry Göll, Untersberg i Watzmann. Doszedłszy do górnego wodospadu, zwróciliśmy się schodami na prawo do tak zwanej „kazalnicy", zkąd mogliśmy przejrzeć cały park i jego okolice. Wytchnęliśmy tutaj chwilę a potem wspinaliśmy się dalej w górę, aż wreszcie urwała nam się ścieżka i znaleźliśmy się w samorodnym, górskim lesie.

— Zdaje mi się, żeśmy zgubili ścieżkę — rzekłem do mojego towarzysza, który od wejścia do parku tylko czasem urwane rzucał mi słowa, cały zatopiony w pięknych krajobrazach, których oglądanie tak widocznie natężało jego niespokojne oczy, że od czasu do czasu przystawał, aby przysłonić je i przycisnąć ręką, jakby je chciał zmusić do spoczynku.

— Nie, idziemy całkiem dobrze — odpowiedział — i wyjdziemy na jedną z niższych hal Gaisbergu. Spuść się pan na mnie.

— Spuszczam się najzupełniej. Ale czy pan uważa, że niebo się zasępiło i grozi nam deszczem.

Po dniu skwarnym, poczęły się ku wieczorowi wysuwać z za gór coraz czarniejsze chmury i można się było spodziewać lada chwila ulewnego deszczu. Ale kapitan niewiele sobie z tego robił i odpowiedział mi, śmiejąc się z mojej obawy.

— A gdyby nas i trochę pokropił, toć nas przecie nie rozmoczy jak bibułę na szmatki. Przyspieszaj pan tylko kroku.

W miarę im głębiej zapuszczaliśmy się w las, stawał się mój towarzysz rozmowniejszym i też coraz bardziej mi się podobał. Żywość ruchów, wprawne i czułe oko na wszystko, co piękne, pewność siebie, łatwość w wysłowieniu — to wszystko zajmowało mię i pociągało do niego. Rozmawiając o rozmaitych rzeczach, przeskakując z jednego przedmiotu na inny, którego kapitanowi nigdy nie brakło, znalazłem się sam, nie wiem kiedy i jak, na otwartej hali górskiej, z której śliczny i rozległy na całą dolinę otwierał się widok. Niebo wyglądało istotnie groźnie: na wschodzie rozsnuły się ciężkie chmury, z gór kurzyły się mgły i owijały jakoby w gazowe zawoje ich skalne czoła, ale na zachodzie płonęło jeszcze słońce tuż nad widnokręgiem i nawodziło złotawo czerwonym blaskiem cały krajobraz.

— Przecudowny! — zawołałem mimowolnie.

— Pan umiesz czuć piękność natury; zauważałem to już podczas obiadu, kiedy mi pan skreśliłeś wrażenia wyniesione z góry Kapucynów.

Przypomniało mi to owo krótkie zapytanie, którem przerwał mi wtedy opowiadanie moje i przerywając teraz jemu nawzajem, rzekłem:

— Pan odczuwa tę piękność silniej może, niż ja, a rozumiesz ją niewątpliwie lepiej odemnie i mówisz o niej z zapałem — a jednakże rzuciłeś mi pan wtedy zapytanie, jakby umyślnie na to, żeby ochłodzić mój zapał.

Kapitan zaśmiał się po swojemu i odpowiedział:

— I uczułeś się pan dotkniętym tem mojem niedelikatnem zapytaniem — nieprawdaż? Przepraszam pana za nie i wytłumaczę mu się zaraz, ale proszę z góry, żeby moje tłumaczenie nie dotknęło go znowu. Nowicyusze turyści, którzy pierwszy raz wyrwali się gdzieś dalej w świat, i młodzi pejzażyści, którzy mało studyowali, grzeszą tem samem: gubią się w szczegółach, które tak ich olśniewają, że nie dozwalają im wznieść się do pochwycenia całości — *vor lauter Bäumen sehen sie den Wald nicht.* Im więcej człowiek widzi, tem lepiej uczy się patrzeć; przytępia się w nim wrażliwość na drobiazgi, na szczegóły podrzędne, a wyrabia się zdolność wyjęcia z nich tego, co charakterystyczne, typowe, i w kilku słowach lub w kiku rzutach pendzla odtwarza obraz, uderzający prawdą, świeżością i zdradzający wprawne oko tego, który go skreślił. Otóż tą drobiazgowością grzeszył i pański opis, to mię nudziło i dlatego panu przerwałem...

Skończył i patrząc mi w oczy, o ile mógł najspokojniej, wyciągnął ku mnie rękę. Ująłem ją skwapliwie i uścisnąłem serdecznie na znak zupełnej zgody.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

książę Bismarck i król, posłużyła za naturalną okazyę."

Daily News mówi: „Wiadomość o „zamachu stanu" w Berlinie stała się niespodzianką dla Europy. Dawniej porównywaliśmy system ks. Bismarcka z bonapartyzmem. Najświeższy akt Bismarcka nastręcza sposobność do innego porównania z dziejów Francyi dawniejszych, niż drugie cesarstwo. Reskrypt z d 8 stycznia 1882 ma wielkie podobieństwo z ordynansami z d. 25 lipca 1830. Książę Bismarck nie powinienby ryzykować się na los księcia Polignaca. Zdaje się jednak tak w jednym jak drugim wypadku prawdopodobnem, że po chwilowych zatargach nastąpi okres przejścia do szczerze konstytucyjnej i parlamentarnej monarchii. Przejście to dokonane we Francyi zmianą dynastyi nastąpi w Prusiech prawdopodobnie powolniej i bezpieczniej przez zmianę systemu."

KRONIKA

— **Najj. Pan** pozwolił rotmistrzowi Wilhelmowi Renvers, nadliczbowemu w pułku ułanów nr. 7 przyjąć i nosić krzyż kawalerski francuskiego orderu Legii honorowej, majorowi Henrykowi hr. Wolkenstein-Trostburg, Swemu adjutantowi przybocznemu, nadliczbowemu w pułku ułanów nr. 1, krzyż komandorski król. włoskiego orderu św. Maurycego i Łazarza, a kapelmistrzowi pułku pieszego nr. 20 Franciszkowi Piseckiemu-Kranichsfeldowi krzyż kawalerski król. włoskiego orderu Korony włoskiej.

— **Artur Schauenstein,** porucznik nadliczbowy w pułku artyleryi pol. nr. 9 jako ochmistrz synów Najd. Arcyksięcia Ferdynanda IV, w. księcia toskańskiego, przydzielony do orszaku dworskiego tegoż Arcyksięcia.

§ **Ankieta szkolna** przystąpiła wczoraj do dalszych obrad nad projektami ustaw przez sekcyę opracowanemi. Dłuższa dyskusya wywiązała się nad kwestyą, czy wejście nauczycielki w śluby małżeńskie ma być uważane za zrzeczenie się posady. Zasadę tę zatrzymano tak, jak była w projekcie, jednak dodano, że Rada szkolna krajowa może w wyjątkowych wypadkach dać osobom zamężnym prawo kompetowania o posady nauczycielskie. Czas służby nauczycieli wynosić ma zgodnie z postanowieniem projektu lat 40, nad czem także bardzo żywa toczyła się dyskusya. Zresztą porobiono w projektach tylko zmiany mniejszej wagi i więcej stylistycznej natury. Rezultat obrad zestawimy po ich zamknięciu w ten sam sposób, jak po poprzedniem zebraniu ankiety.

= **Dzienniki krakowskie** reprodukując artykuł nasz o zamknięciu teatru polskiego w Krakowie, dodają uwagę, że według ich informacyj po katastrofie wiedeńskiej magistrat nie był zapytywany w kwestyi środków bezpieczeństwa w budynku teatralnym. Rzeczywiście w stylizacyi naszego artykułu a właściwie w chronologicznem ugrupowaniu rokowań i dochodzeń, które poprzedziły zamknięcie teatru krakowskiego, zaszła pomyłka. Ostatnie zapytanie wystosowane do magistratu i dana przezeń odpowiedź miały miejsce jeszcze przed pożarem *Ringtheatru.* Nie osłabia to jednak wcale rozstrzygającego w całej tej kwestyi argumentu, był nim zaś konieczny wzgląd na bezpieczeństwo, wzgląd podwójnie pilny i ważny po strasznej przestrodze wypadku w stolicy państwa, a jak z poprzednich dochodzeń tak i z ostatniej opinii magistratu rząd musiał nabrać przekonania, że radykalne usunięcie wielce groźnego niebezpieczeństwa dla widzów na wypadek pożaru jest rzeczą niemożliwą wobec konfiguracyi i stanu budynku.

= **Teatr lwowski** po uprzątnięciu ze sceny składu zapasowych dekoracyj, został otwarty a wczoraj już odbyło się w nim przedstawienie.

= **Dla ubogich.** Pan Lew Despoth Kniaź Zenowicz hr. Wratkowicz złożył w biurze prezydyum Magistratu na rzecz ubogich tutejszych kwotę stu złotych do dowolnego rozporządzenia prezydenta miasta.

(—) **Muzeum przemysłowe** miejskie donosi nam, że zamknięcie wystawy robót kobiecych i przemysłu domowego odbędzie się uroczyście w niedzielę, dnia 15 stycznia r. b., w sali radnej w ratuszu o godzinie 3 po południu. Po przemówieniu reprezentanta muzeum będą rozdane dyplomy i premia wystawcom, których komitet sędziów przedstawił do nagród, a następnie odbędzie się losowanie fantów zakupionych na wystawie.

— **Drugi koncert** towarzystwa muzycznego odbędzie się pojutrze, w niedzielę, w sali towarzystwa, przedtem sejmowej, pod artystyczną dyrekcyą pana K. Mikulego, z następującym programem. 1. J. Haydn'a Symfonia nr. 3 (*es-dur*). 2. H. Reber'a *Ronde de nuit* z opery *Les Dames Capitaines.* 3. R. Schumann'a Introdukcya i *Allegro appassionato* na fortepian (odegra panna Z.) i orkiestrę. 4. L Cherubini'ego *Iste dies,* głosy solowe, chór mięszany i orkiestra. Początek z uderzeniem godziny wpół do pierwszej w południe. Bilety są do nabycia w księgarni pp. Seyfartha i Czajkowskiego, a w dzień koncertu przy kasie. — Zarząd towarzystwa oznajmia, że z przyczyn niezależnych od niego wieczorki muzykalne dotąd były wstrzymane. Ponieważ trudności zostały usunięte, rozpoczną się one w najbliższym czasie. Zarząd uprasza przeto amatorów muzyki, by zamówione na wieczorki bilety odebrać raczyli.

— **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę o godzinie 6 wieczorem w sali rysunkowej miejskiego Muzeum przemysłowego. Na porządku dziennym: odczytanie protokołu z ostatniego zgromadzenia; sprawozdanie p. Machalskiego o wystawie przyrządów elektrycznych w Paryżu i wybór komitetu przedwyborczego.

— **Piąty odczyt** dla kobiet odbędzie się w sali ratuszowej jutro, w sobotę o godzinie 5. Dr. Tadeusz Żuliński mówić będzie: „O znaczeniu hygieny w wychowaniu domowem i szkolnem".

— **Znakomity malarz** polski p. Stanisław Chlebowski, niegdyś nadworny artysta sułtana Abdul-Azisa, mieszkający obecnie w Paryżu, pracując nad wielkim swoim obrazem „Zdobycie Konstantynopola" spadł z rusztowania i złamał rękę, a nadto doznał niebezpiecznego wstrząśnienia mózgu i pozostaje ciągle w gorączce tak, że lekarze nie robią wielkiej nadziei.

— **Na zupę rumfordzką,** rozdawaną w domu ubogich przy ulicy Kopernika przez towarzystwo św. Wincentego à Paulo tylko biednym wstydzącym się żebrać, złożyli w handlu pp. Dreksler i synów pp. Z. B. 1 zł., Richtmann 10 zł., ks. kanonik Stańkowski 5 zł., N. N. 5 zł., N. N. 2 zł., E. S. 2 zł., Michał Tustanowski 20 zł. Razem 45 zł. Od dnia 6 do 12 stycznia r. b. włącznie wydano 1.889 porcyj zupy i 1.889 porcyj chleba.

* **Statystyka policyjna.** W grudniu zesz. roku aresztowały organa c. k. dyrekcyi policyi za rabunek 3 osoby, za gwałt publiczny 5, za puszczanie w obieg fałszywych monet i banknotów 7. za kradzież 211, za pobicie i skaleczenie 14, za sprzeniewierzenie 20, za oszustwo 12, za obrazę straży 17, za prędką i nieostrożną jazdę 22, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 4, za lekkie i zupełne opilstwo 111, za burdy uliczne i tamowanie przejścia na chodnikach 72, za nałogowe żebranie i włóczęgostwo 384 osób. Z sądów karnych po odbytej karze dostawiono policyi 282 osób. Z ogólnej tej liczby przyaresztowanych odstawiono do c. k. sądów karnych 329, magistratowi zaś oddano dla braku przytułku i zatrudnienia celem zbadania przynależności gminnej i wydalenia szupasem ze Lwowa 222. W szpitalu umieszczono 32 osób, resztę zaś, t. j. 516 osób traktowano policyjnie. Oprócz tego ukarano za przekroczenie regulaminu dorożkarskiego 25 za przekroczenie służbowe 14, za dręczenie zwierząt 10 osób. Pociągnięto do odpowiedzialności 8 szynkarzy za nieprzestrzeganie godziny policyjnej a za przekroczenia przepisów meldunkowych 25 osób. Wypadków samobójstwa było 3.

* **Zapiski policyjne.** Przedwczoraj zbiegł panu S. J. ze stajni przy ulicy Stryjskiej półtoraroczny 14ej miary gniady ogier z białą gwiazdką na czole i o białej tylnej nodze, i dotychczas odszukany nie został. Skradziono pani L. B. z kieszeni płaszcza torebkę z kwotą 4 zł. a panu J. D. z wozu podróżny kuferek pokryty płótnem znaczony literą T. z bielizną i sukniami męzkiemi oraz z dużym nożem rzeźnickim o rączce z perłowej masy.

— **Trzęsienia ziemi** znowu w ostatnich dniach czuć się dały w Zagrzebiu. Ostatnie, o godzinie 10 min. 18 w nocy na 9 b. m. było nawet dość silne i ponowiło się jeszcze nad ranem, a towarzyszył mu głuchy łoskot podziemny.

— **Wielki turniej szachowy** rozpoczął się w niedzielę w Wiedniu, w lokalu tamtejszego towarzystwa szachowego. Do walki stanęło dziesięciu współzawodników — sami mistrze w tej sztuce. Pierwsza premia wynosi 1.000 zł. i 20 dukatów w złocie. W pierwszych zapasach zwyciężył Hruby w walce z Porgesem i dr. Fleissig w walce z Englischem. Inne trzy partye pozostały nierozegrane. Każdy z uczestników turnieju musi grać dziesięć partyj kolejno z wszystkimi współzawodnikami.

— **W setnym drugim roku życia** umarł niedawno w Powodowie, w Poznańskiem, włodarz Koneczek. Pomimo zgrzybiałej starości swojej chodził Koneczek aż do ostatnich czasów prawie co niedzielę do kościoła katolickiego w Wolsztynie, odległego o pół mili od Powodowa.

— **O kradzieży brylantów** w magazynie jubilerskim Arszagiego w Warszawie, opowiada *Gaz. Warsz.:* Kradzież popełniona została z niezwyczajną zuchwałością, w najruchliwszej części miasta. Drzwi do sklepu otwarto z dziedzińca kluczem lub wytrychem, szafę ogniotrwałą rozbito kilku drągami żelaznemi i zabrano klejnotów na 60.000 przeszło rubli. Pracowano w sklepie z taką swobodą, że wśród zbrodniczego zajęcia posilano się wędliną i chlebem; klejnoty rozpatrywano ze znajomością rzeczy i pozabierano najkosztowniejsze. Nareszcie złodzieje, wychodząc ze sklepu, drzwi za sobą na klucz zamknęli. Z powodu zabawy wieczornej u jednego z lokatorów, która przeciągnęła się do późnej nocy, stróż na wchodzących i wychodzących nie zwracał szczególnej uwagi. Kradzież wykryto dopiero po zwykłem otwarciu sklepu w sobotę, o godzinie 9 rano. Wtedy dopiero zarządzono wielką obławę, która jednak na razie nic nie przyniosła.

— **Malwersacye** na 220.000 rubli wykryto w banku miejskim w Czeboksarsku. Dyrektor banku Szwajn i „gołowa" czyli burmistrz miasta są poszlakowani o udział w kradzieży. — W Taganrogu, gdzie niedawno na komorze morskiej wykryto milionowe defraudacye, znowu w ostatnich dniach wpadła policya na ślad wielkiego oszustwa. Znaleziono mianowicie w jednym z największych składów spirytusu kilkaset beczek napełnionych wodą zamiast spirytusem, a to celem uzyskania przy wysyłaniu ich zagranicę zwrotu akcyzy. Magazyniera, który był zbiegł, już schwytano.

— **Do Palestyny** wyemigrowało w ciągu ostatnich miesięcy około 300 rodzin żydowskich z gubernij wileńskiej, kijowskiej i wołyńskiej. Emigranci osiedlili się przeważnie w Safecie i Tyberyadzie.

— **Z wyroków śmierci,** jakie zapadły w latach 1870—1879 włącznie, wykonano w Austryi na 608 tylko 16, we Francyi 93 na 198, w Hiszpanii 126 na 291, w Szwecyi i Norwegii 6 na 46, w Danii 1 na 94, w Bawaryi 7 na 249, w Północnych Niemczech 1 (Hoedel) na 484, w Australii i Nowej Zelandyi 130 na 453, w Zjednoczonych Stanach Ameryki północnej 200 na 2.500. Te ostatnie w połowie przeszło wykonane zostały sposobem doraźnego wymiaru sprawiedliwości przez ludność samą.

— **Liczba dzienników,** wydawanych teraz na ziemi, według obliczenia jednego z czasopism nowojorskich, wynosi 34.274, które w ciągu roku rozrzucają po świecie półjedenasta przeszło miliardów egzemplarzy. Na każdego więc mieszkańca ziemi przypada tych ostatnich $6\frac{1}{2}$. W Europie wychodzi dzienników 19.557, w Ameryce północnej 12.400, w Azyi 775, w Ameryce południowej 609, w Australii 661, a w Afryce 132. W angielskim języku wychodzi dzienników 16.500, w niemieckim 7.800, w francuskim 3.850, w hiszpańskim 1.600 i t. d. Liczba codziennych czasopism wynosi 4.020, takich, które wychodzą trzy razy na tydzień, 18.274, a reszta 8.508 są to tygodniki, miesięczniki i kwartalniki.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z d. 12 stycznia).

(*L.*) Po zagajeniu posiedzenia przez prezydenta dr. Gnoińskiego, uprasza p. Lewandowski, ażeby plany gmachu teatralnego przedłożone przez zarząd fundacyi skarbkowskiej magistratowi a przekazane specyalnej komisyi, zostały przedłożone sekcyi IV.

Dr. Gnoiński oznajmia, że komisya, złożona z techników a badająca te plany, ukończy swą pracę w piątek, a wnioski jej zostaną przedłożone sekcyi IV.

Na wniosek komisyi administracyjnej (sprawozdawca dr. Madejski) zatwierdziła Rada bez dyskusyi statut dla funduszu zaopatrzenia członków administracyi niestałych dochodów miasta na dalsze trzy lata.

Ożywiona dyskusya toczyła się nad sprawą kolei konnej. Tramway, z pominięciem Rady miejskiej, wniósł do Namiestnictwa rekurs w sprawie pobierania wyższej opłaty za jazdę od koszar Ferdynanda aż do pierwszego przystanku na górze ulicy Grodeckiej. Namiestnictwo zezwoliło, ażeby kolej konna za wymienioną dopiero przestrzeń pobierała podwójną taksę a to z powodu, iż dla znacznej pochyłości musi zaprzęgać w tem miejscu drugą parę koni a nadto pewna część publiczności wyzyskiwała przedsiębiorstwo w ten sposób, że aż do koszar Ferdynanda szła piechotą i dopiero w miejscu stromem siadała do wagonów. Jak zapewnia sekcya III, kolej konna przekroczyła to zezwolenie Namiestnictwa, pobiera bowiem podwójną taksę nietylko za przestrzeń od koszar Ferdynanda aż do szczytu góry na ulicy Grodeckiej, gdzie zazwyczaj odprzęgają drugą parę koni, ale także za całą przestrzeń od koszar Ferdynanda aż do dworca kolei Karola Ludwika. Co więcej, pobiera podwójną taksę od osób, które wsiadają przy bramie kolejowej i jadą w kierunku dworca, jak również od tych, którzy jadą przez kilka sekcyj, n. p. od placu Cłowego albo od rogatki Żółkiewskiej. Sam dyrektor ruchu przyznaje, że takie pobieranie podwójnej taksy poza obrębem małej przestrzeni wyznaczonej przez Namiestnictwo jest nadużyciem, ale tłomaczy je tem, że dzieje się to dla ułatwienia kontroli. Komisya tramwayowa i sekcya III wnoszą tedy, ażeby Rada zniosła to nadużycie i ażeby tramway pobierał podwójną taksę tylko na przestrzeni od koszar Ferdynanda aż do domu nr. 38, gdzie ma być utworzony nowy przystanek. Dalej sprawdzono, że ruch wozów tramwayowych na ulicy Grodeckiej często bywa przerwany na czas dłuższy, a to n. p. w skutek tego, iż w poprzek szyn ugrzęźnie fura ciężarowa; często zdarza się także, iż w skutek przepełnienia wozu konie nie mogą wyciągnąć go w górę, tak, że pasażerowie muszą wysiadać z wozu i iść piechotą do celu podróży, tramway zaś nie zwraca im opłaty z góry uiszczonej. Sekcya wnosi, aby tramway w razie przerwy jazdy zwracał pasażerom należytość z góry opłacaną.

P. Heppe popiera usilnie powyższe wnioski sekcyi.

P. Lewandowski, w długiem przemówieniu zwraca uwagę na to, że tramway ma za mało koni, w skutek czego konie chodzące bezustannie w zaprzęgu, są prawdziwie dręczone. Sam mowca sprawdził tę okoliczność, a mianowicie na wozie nr. 16, który był tak przepełniony, iż konie, nie mogąc go pod górę zaciągnąć, padały ze znużenia. Fakt ten podał mowca do wiadomości c. k. Dyrekcyi policyi, która ukarała winnych za dręczenie zwierząt a nadto wystosowała odezwę do magistratu z prośbą o zniewolenie dyrekcyi do pomnożenia liczby koni. Mowca wnosi, ażeby magistrat zniewolił przedsiębiorstwo do używania silniejszych i zdrowszych koni przy wozach kursujących po ulicy Grodeckiej.

P. Jaegermann przytacza dłuższy szereg spostrzeżeń co do ruchu na kolei konnej i wnosi, ażeby przedsiębiorstwu nie wolno było w ogóle na żadnej przestrzeni pobierać podwójnej taksy.

P. Heppe sprzeciwia się temu wnioskowi, bo w takim razie trzebaby przeprowadzać rokowania z Namiestnictwem, które dało już zezwolenie na pobór podwójnej taksy na przestrzeni od koszar Ferdynanda do przystanku na szczycie góry ulicy Grodeckiej.

Dr. Zucker wyjaśnia, że orzeczenie co do taryfy należy do rządu, ale po części także do gminy, zarzuty więc, jakoby tramway pobierał „bezprawnie" wyższą należytość, nie są uzasadnione; ponieważ wobec zezwolenia Namiestnictwa na pobór podwójnej taksy na wymienionej przestrzeni może tramway pobierać taką taksę, a z drugiej strony podniesiono przeciw temu zarzuty, przeto proponuje mowca, ażeby wniosek p. Jaegermanna został przekazany sekcyi, celem zrobienia stosownego przedstawienia.

P. Jaegermann popiera ten wniosek z uwagą, ażeby sprawa była odesłaną do komisyi prawniczej.

Przy głosowaniu uchwalono urządzić przystanek nowy na ulicy Grodeckiej przy domu nr. 38 p. Popowicza. Od koszar Ferdynanda aż do tego nowego przystanku ma być pobierana podwójna taksa. Przyjęto także ostatni wniosek p. Jaegermanna i wniosek p. Lewandowskiego co do zaprzęgania silniejszych koni.

P. Supiński przedłożył wniosek, ażeby p. Julianowi Zacharjewiczowi, który z powodów niewymienionych zrezygnował z godności członka rady nadzorczej muzeum przemysłowego, wypowiedziała Rada uznanie za niepospolitą gorliwość i działalność na tem stanowisku.

Rada przyjęła ten wniosek a gdy sekcya nie uczyniła żadnego wniosku co do wyboru nowego członka rady nadzorczej, zabrał głos p. Jaegermann i zaproponował, ażeby godność tę poruczyć J. W. panu wiceprezydentowi Namiestnictwa Filipowi Zaleskiemu, który będąc już raz członkiem rady nadzorczej, złożył dowody gorliwego i szczerego zajęcia się sprawami muzeum.

Rada powitała tę propozycyę oklaskami i przyjęła ją jednogłośnie.

Projekt instrukcyi dla wykonawczej służby miejskiej przedłożony przez sekcyę do przyjęcia, postanowiła Rada na wniosek dr. Zuckra autografować w kilkudziesięciu egzemplarzach i dopiero po tem przeprowadzić nad nim dyskusyę.

Dyrektor teatru polskiego p. A. Miłaszewski wniósł prośbę, ażeby Rada zezwoliła na dalsze istnienie budynku przy ulicy Majerowskiej, w którym dawane bywają latem przedstawienia teatralne. Magistrat uchwalił przychylić się do tej prośby pod warunkiem, iż w budynku tym dawane będą tylko przedstawienia polskie albo ruskie i że bufet i kantyna zostaną zniesione, albowiem publiczność pali tam cygara. Sekcya III (sprawozdawca p. Jaegermann) wnosi, aby Rada przychyliła się do tej prośby pod następującemi warunkami: od 1 października aż do czasu, w którym rozpoczną się przedstawienia, opłacać będzie pan dyrektor gminie tytułem placowego miesięcznie po 10 złr; w miesiącach zaś letnich, w których dawane będą przedstawienia w tym budynku, płacić będzie p. Miłaszewski miesięcznie z góry 100, a we wrześniu tylko 50 złr; nadto zaostrzone zostaną przepisy co do palenia cygar w tem miejscu.

P. Supiński pyta, czy wytrzymałość tego budynku drewnianego została zbadaną przez znawców?

Dr. Milleret wnosi, aby p. Miłaszewski za czas, w którym nie używa budynku, nie opłacał zgoła żadnej taksy, w miesiącach zaś letnich płacił gminie miesięcznie tylko 10 zł.; nawzajem zaś obowiązanym będzie

urządzać tanie przedstawienia dla młodzieży rękodzielniczej.

Dr. Zucker podnosi, że tak magistrat jak sekcye załatwiały prośbę p. Miłaszewskiego i czyniły swoje wnioski wtedy, gdy nie zaszła jeszcze była straszna katastrofa w Wiedniu. Od tej chwili nieszczęsnej wszędzie czynią się jak największe wysilenia, ażeby publiczność ochronić przed podobną klęską. Wiadomo powszechnie, że wszystkie teatry na kuli ziemskiej podlegają obecnie całkiem słusznie jak najściślejszej kontroli; budynki murowane zamykają, bo nie dają dostatecznej gwarancyi bezpieczeństwa na wypadek pożaru, a cóż dopiero powiedzieć o budynku przy ulicy Majera, który cały od fundamentów aż do szczytu jest zbudowany z suchego drzewa? Nie ulega, zdaje się, wątpliwości, że w razie pożaru cały ten budynek stałby w jednej chwili w płomieniach; a cóż w takim razie stałoby się z publicznością, któraby ratować się mogła tylko dwoma wyjściami? Mowca proponuje odroczyć tę sprawę i przekazać ją komisyi, która bada już sprawę głównego teatru.

Dr. Milleret mniema, że od czasu katastrofy wiedeńskiej zapanowała przesadna trwożliwość, pewne chorobliwe przewidywanie niebezpieczeństw - i ztąd wpadamy w przesadę ostrożności. Budynek przy ulicy Majera jest tak zbudowany, że w razie pożaru łatwo ujść by mogła publiczność, wystarczy zresztą tylko silne trącenie ręką, a rozlecą się boki drewniane.

Dr. Zucker odpowiada poprzedniemu mowcy, że słaba to pociecha dla tego, co kark skręci, jeżeli mu się powie, że przed nim tyle a tyle osób skręciło sobie również karki; obowiązkiem Rady jest czuwać nad bezpieczeństwem obywateli a spełnienie tego obowiązku nie może być nazwane chorobliwą trwożliwością. Poprzedni swój wniosek modyfikuje dr. Zucker o tyle, iż życzy sobiei aby cała sprawa była odesłaną do sekcyi III i IV.

Po przemówieniu p. Jaegermanna w obronie wniosków sekcyi III przyjęła Rada odraczający wniosek p. Zuckra.

W końcu toczyła się bardzo ożywiona dyskusya nad prośbą 44 pompierów o zwolnienie ich od obowiązku skrapiania skwerów i drzew podczas letnich upałów. Sekcya III wnosi, aby petentów nie uwolnić od tego obowiązku, sekcya IV zaś proponuje, przychylić się do ich prośby. *Pro* i *contra* przemawiało 12 mowców: Rada przyjęła wniosek sekcyi III.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Znaczenie torfów w rolnictwie.

II.

Popatrzmy na świeży grunt leśny, grabieniem ściołki niezniszczony, lub na trawnik dłuższy czas nieużytkowany, jaka tam bujna wegetacya! Nagromadzona ziemica spulchniła wierzchnią warstwę gleby, daje roślinności najdogodniejszy przytułek, bo utrzymuje niezbędną komunikacyę powietrza z korzonkami roślin, chroni je od mrozu i upału a zarazem pozwala przystęp opadów atmosferycznych do głębszych warstw ziemi. Tu właśnie spoczywa punkt ciężkości owej starej walki między nieumiejętnym rolnikiem a gospodarzem leśnym o zdzieranie ścioły leśnej.

Czyż nie przekonaliśmy się stokrotnie, że dobre obrobienie gruntu, spulchnienie i przewietrzenie jest główną podstawą powodzenia rolnika? O ileż taniej można by produkować zboże i inne płody, gdyby można utrzymać pulchną wierzchnią warstwę skiby bez tak żmudnej i kosztownej pracy na ziemiach zwięzłych, zimnych, nieprzepuszczalnych!

Taką to właśnie cenną glebę o naturalnie spulchnionej powierzchni znajduje rolnik na cmentarzysku leśnem. Nagromadzona ziemia wymaga połowy pracy a daje podwójne plony. Żeby to zrozumieć, przedstawię w krótkości proces powstania ziemicy, i wykażę jej cenne chemiczne i fizyczne własności w użyźnieniu gleby. Ziemica, jako zbiorowisko resztek roślinnych i w ogóle organicznych, przedstawia się w najrozmaitszych odcieniach rozkładu. Jak już na wstępie powiedziano, całe rośliny albo ich odpadki i cząstki, jak korzenie, liście, owoce i t. d., przy wolnem działaniu powietrza i ciepła absorbują wilgoć, zmieniają zwykły kolor na brunatny, potem czarno-brunatny, w końcu na czarny, kruszeją i rozpadają się.

W ten sposób powstającą glebą nazywamy ziemicą (*humus*). Ziemica jest bardzo lekką, porowatą, o wiele pulchniejszą niż mineralne gleby (z wyjątkiem nieurodzajnych piasków), chociaż z drugiej strony mają te cząstki pewną spoistość.

Cenne własności wsiąkania wielkiej masy wody, pęcznienia i utrzymywania zarazem przepuszczalności, jako też powolnego oddawania wilgoci przez waporowanie, dają ziemicy przed innemi glebami pierwszeństwo. Ciężkie, nieprzepuszczalne, zbite i zwięzłe gleby, stają się po zmięszaniu z ziemicą pulchniejsze, łagodniejsze, więcej porowate, przepuszczalne; nie twardnieją, nie pękają i nie wymagają tak żmudnej pracy przy uprawie. Lekkie gleby, suche, luźne a nawet zwiewne piaski, na których wiatry korzonki zboża obnażają i w ten sposób zabijają roślinę, nabierają przy domięszaniu ziemicy spójności, nasycają się skwapliwie wilgocią, zatrzymując ją długo. Czarnym kolorem ziemicy zabarwiona gleba ogrzewa się wskutek reflek-yi promieni słonecznych prędzej i silniej, niż gleby jasno zabarwione.

Dopóki tylko ciepło, i wilgoć działają, trwa nieprzerwanie rozkład, a samo przez się ten proceder chemiczny wytwarza ciepłotę i podnosi temperaturę gleby. Między wszystkiemi składnikami ziemi, posiada ziemica największą siłę absorbowania tlenu, wilgoci z powietrza, co przyczynia się niemało do żyzności gleby i bujnej wegetacyi.

Przy rozkładzie ziemicy tworzą się rozpuszczalne sole, a mianowicie sole humusowe, kwas węglowy, amoniak — same wybitne pokarmy roślin a zarazem niezbędne środki do rozpuszczania i rozkładania mineralnych składników gleby. Z obfitością ziemicy w gruncie wzmaga się bezpośrednio rozkładająca i otwierająca siła, działa na mineralne części gleby, a na tej drodze pomnażają się rozpuszczone, nieograniczone, pożywne pokarmy dla rośliny.

Mamy więc przed sobą w grubych zarysach ważność ziemicy przy uprawie i odżywianiu roli. Mówiąc w niniejszej rozprawie o ziemicy, czynię to dla pośredniego poparcia innej myśli. Chciałem skierować myśl ku odżywianiu skiby pokrewnym żyznej ziemicy produktem — torfem.

Co powiedziałem o żyznej ziemicy, nie można bezwarunkowo zastosować do torfu. Już zupełnie inne warunki tworzenia się torfu wpływają na mniej cenne jego własności. Jak się przedstawi nam roślina, która dłuższy czas pod wodą przeleżała? Mała tylko cząstka węgla ujdzie przy gniciu, ale za to ujdzie wielka ilość kwasorodu, która z ową cząstką węgla ulatnia się w postaci kwasu węglowego — podobnie jak pomiędzy węglem i wodorem tworzą się połączenia, które woda wyciska w postaci powietrza. Ponieważ masa torfowa tworzy się pod wpływem wody, nic dziwnego, że wyłączone bywają przytem różne dla roślinności pożywne substancye, a pozostała masa torfu staje się do pokarmu roślinnego o wiele uboższą niż żyzna ziemica. Wskutek wyługowania najcenniejszych alkalicznych połączeń, pozostają przeważnie kwasy, i te to nazywamy zwyczajnie miazgą torfową, ziemią kwaśną. Są to przeważnie torfy mszyste.

Jakość torfu zawisła znowu od tego, czy warstwa wody, pod którą torfy się tworzą, jest głębszą lub płytszą, albo czy warstwa wody pokrywa torfowisko czasowo, ponieważ od tego zawisł głównie przystęp powietrza, szybkość i stopień rozkładu. Torfy, które tylko czasowo stoją pod wodą tak, że w pewnych porach roku albo w pewnych latach zachodzą podobne warunki jak przy tworzeniu się ziemicy (wpływ powietrza, mrozu, słońca), albo przez których powierzchnie przepływają żywe wody, posiadają zarosty trawiaste, olszynę, należą do torfów łąkowych, a żyzność ich miazgi stoi po środku pomiędzy ziemicą a torfem mszystym.

Wszystko jednak, co na niekorzyść torfu mszystego powiedziano, nie powinno odstraszać nas w zastosowaniu jego do uprawy roli. Radca kantonu zurychskiego p. Hofter, główny krzewiciel myśli odżywiania ziemi zapomocą torfów, mówi: „Gdybyśmy chcieli używać mokrej, zakwaśniałej masy torfu bezpośrednio z torfowiska do uprawy roli lub łąki, niezawodnie zamiast ulepszenia, pogorszylibyśmy (przynajmniej na razie) naszą skibę; dobra chociaż postna gleba zakwasiłaby się, dotychczasowa roślinność musiałaby ustąpić, i zrobić miejsce roślinności mniej szlachetnej, właściwej na glebie mokrej i zakwaśniałej — słowem roślinności torfowej. Dopiero po niejakim czasie, kiedy wpływy powietrzne wpłynęłyby na odkwaszenie, stałaby się potorfowana gleba urodzajną. Ażeby zakwaszonej masie torfu nadać o ile możności własności żyznej ziemicy, potrzeba ją pierwej przysobić, poprawić, odkwasić, a dopiero tak uszlachetnioną — do uprawy roli używać. Jakość i wartość torfu, ze względu na uprawę gleby, zawisły także od składników mineralnych, od warunków powstania, od przymięszania warstw namulonych wodą, od oddziaływania wpływów powietrza a w końcu od położenia warstw. Odkwaszona masa torfowa będzie wtedy działać bardziej użyzniająco na glębę, jeżeli zasoby mineralne rozłożyć się zdołałają, ponieważ masa torfowa raz odkwaszona albo raczej raz odwodniona staje się ogniskiem nieustannych chemicznych przejść i połączeń, podobnie jak żyzna ziemica. Najżyzniejsze torfy zajęły wierzchnią warstwę pokładu, jestto pulchna, własnym ciężarem niestłumiona, na pół przegnita masa z wyraźnemi włóknami roślin. W lecie, gdy podczas posuchy ulotni się woda, znajduje przystęp powietrze, słońce, w zimie oddziaływa mróz i tak pozostaje do pewnego stopnia odkwaszenia i użyźnienia".

Ażeby używać można torfu z głębszych warstw, zbito-ciastowatej masy, do uprawy roli, trzeba ją albo sztucznie albo naturalnie odkwasić. Odkwaszenie masy torfowej da się najprędzej, najłatwiej dokonać w okolicach, gdzie się znajduje wapno, zapomocą odpadków i prochu wypalonego (a niegaszonego) wapna przy wapniakach, zapomocą gipsu a nawet drzewnego popiołu, jeżeli wydobytą masę torfu warstwami układać i każdą warstwę wapnem, gipsem albo popiołem posypywać będziemy. Tak preparowany torf może być użyty zaraz jako nawóz na rolę, albo na kompost — zmięszany z nawozem stajennym i t. d.

W okolicach, gdzie o wapno lub gips trudno, a sprowadzenie za drogo kosztuje, albo jeżeli wielkie masy torfu na nawóz odchodzą, można masę torfową wywieźć z torfowiska na otwarte suche miejsce, rzadko rozpostrzeć i tak wystawić przynajmniej kilka miesięcy na wpływ słońca, deszczu i mrozu, a po wyschnięciu albo wprost wywieźć na rolę, albo przy domięszaniu stajennego nawozu, mineralnych części, alkaliów, kości, układać na kupy i potem jako kompost przenieść na rolę.

Wysuszona, rozpadnięta, a nawet często sproszkowana masa torfowa może zastąpić ściółki (słomy lub liścia) pod bydło. W okolicach, gdzie brak paszy dotkliwie czuć się daje, a słoma na karmę bydła nie wystarcza, torf użyty zamiast ściółki oddać może rolnictwu wielką usługę, bo nietylko uwolni rolnika od dotkliwego braku paszy, ściółki ale co więcej, pomnoży ogromnie produkcyę cennego nawozu. Sproszkowany torf daje miękkie i przyjemne posłanie, pochłania chciwie gnojówkę i gazy i utrzymuje suchą podłogę. W ten sposób produkowany nawóz ma cenne własności osobliwie na nizkie i zwięzłe grunta bez organicznych substancyi.

Jedyną przykrą stronę ujemną ma sucha masa torfowa, a mianowicie, że w pył się ulatnia i na bydlętach osiada, zaczem idzie potrzeba częstszego szczotkowania a nawet umywania bydła. W Holandyi, gdzie chów bydła stanął tak wysoko, używają przeważnie torfu na ściółkę albo z małą przymieszką słomy. W Szwajcaryi i w Niemczech oddaje torf wielkie usługi rolnictwu albo wywożony wprost na rolę, albo też wyzyskiwany w fabrykacyi kompostu i pudrety.

Popatrzmy po kraju naszym, czy też i u nas nie używają już masy torfowej na melioracyę gruntu. Jest to sprawa dla nas bardzo ważna, ale do tychczas nikt nie poruszył tej kwestyi.

EMIL HOŁOWKIEWICZ.

OSTATNIA POCZTA

Trzy komisye Izby panów odbywają obecnie posiedzenia. Komisya wojskowa na onegdajszem posiedzeniu, które trwało kilka godzin, przedyskutowała nowelę do ustawy wojskowej aż do § 21, przyczem przyjęła wszystkie paragrafy według uchwał Izby deputowanych. W tych dniach komisya ma zebrać się ponownie celem ukończenia obrad nad tą nowelą. Komisya finansowa odbędzie posiedzenie jutro dla przedyskutowania przyjętego przez Izbę deputowanych projektu o opodatkowaniu wina sztucznego, oraz projektu o uwolnieniu od należytości stemplowych pożyczki miasta Tryestu. Wczoraj wreszcie komisya szkolna rozpoczęła obrady nad przedłożeniem o uniwersytecie czeskim. Dyskusya nad tym przedmiotem zajmie kilka posiedzeń.

Do dzienników czeskich telegrafują z Wiednia, iż bezpodstawną jest pogłoska, że uniwersytet czeski nie będzie mógł być otwartym nawet w drugiem półroczu szkolnem. Owszem rząd stara się usilnie o to, aby przedłożenie o uniwersytecie czeskim zostało załatwione najpóźniej w połowie lutego i ma też nadzieję, że to nastąpi.

Równocześnie donoszą dzienniki praskie, że p. minister Conrad miał oświadczyć, iż przez ogłoszone w tych dniach nominacye profesorów mających wykładać po czesku, wyczerpaną została lista kandydatów ubiegających się o katedry czeskie.

Izba węgierska rozpoczęła obrady nad budżetem *Budapester Correspondenz* zapowiada następujący przebieg dyskusyi nad tym przedmiotem: Po sprawozdawcy zabiorą głos wnioskodawcy najskrajniejszej lewicy i połączonej opozycyi. Minister skarbu a ewentualnie prezes gabinetu przemawiać będą dopiero później. Ze strony umiarkowanej opozycyi zapisze się do głosu kilku wybitniejszych mowców. Rozprawy generalne potrwają najmniej dziesięć dni.

Serbski kongres kościelny zbierze się w Celowcu, jak donosi *Pol. Cor.*, dopiero d. 15 lub 18 b. m. wyłącznie w celu wysłuchania decyzyi Korony w sprawie wyboru patryarchy. Nie ulega wątpliwości — pisze wspomniany organ — że Korona nie zgodzi się na wybór biskupa Zivkovica. Kongres jednak nie otrzyma zawezwania do wyboru nowego kandydata na stolicę patryarchalną, lecz zostanie rozwiązany. Bezpośrednio potem ogłoszoną zostanie nominacya dotychczasowego zawiadowcy patryarchatu biskupa Angyelica patryarchą serbskim.

Przeznaczony na konsula rossyjskiego w Wiedniu p. Gubastow, bawi już od kilku dni i oczekuje tylko na dyplom nominacyjny i następnie na *exequatur* ze strony rządu austryackiego, poczem natychmiast rozpocznie swoje urzędowanie.

Z Moskwy donoszą, że naczelnikiem tego miasta został wybrany profesor tamtejszego uniwersytetu Czyczeryn, niegdyś nauczyciel w. ks. Mikołaja, zmarłego następcy tronu, brata panującego obecnie cara Aleksandra.

Na posiedzeniu rady miejskiej wybrano komisyę która ma się zająć obchodem koronacyjnym. Koronacya odbędzie się w lecie.

Birżewyja Wied. donoszą, że na przyszłość skazańcy będą wysyłani na wyspę Sachalin a nie na Syberyę.

W d. 22 b. m. mają zebrać się w Petersburgu przedstawiciele dróg żelaznych handlu, przemysłu i giełdy celem wypracowania nowej ustawy dla kolei żelaznych.

Prasa berlińska zostaje ciągle jeszcze pod wrażeniem reskryptu cesarskiego i powątpiewa, aby sprawdziła się zapowiedź półurzędowa, według której ks. Bismarck miał reskrypt ten przedłożyć parlamentowi. Gdyby jednak to nastąpiło, należałoby się przygotować na bardzo burzliwe rozprawy. Ze strony półurzędowej zaprzeczają wszelkim pogłoskom o genezie pomienionego reskryptu, przedewszystkiem zaś starają się obalić wersyę, jakoby pomysł do tej publikacyi powstał w czasie zjazdu gdańskiego. Inicyatorem reskryptu był minister Puttkammer i myśl tę podniósł na konferencyi gabinetowej, odbytej bezpośrednio po burzliwych rozprawach parlamentu, w których przeciwnicy rządu wystąpili z namiętną krytyką postępowania władz w czasie ostatnich wyborów.

Nordd. Allg. Ztg. donosi, że ceremonii otwarcia obu Izb sejmu pruskiego dopełni wiceprezes rady ministrów Puttkammer.

Izba panów przystąpi bezzwłocznie do wyboru prezesa, zaś Izba deputowanych dopiero w poniedziałek. We wtorek minister skarbu przedłoży Izbie budżet, poczem w obradach sejmu nastąpi krótka przerwa dla dania parlamentowi możności załatwienia spraw naglących.

Marszałek dworu następcy tronu hr. Eulenburg ma otrzymać demisyę i zająć inne stanowisko. Niektóre dzienniki utrzymują, że powodem wyjścia ze służby dworskiej hr. Eulenburga są niedobre jego stosunki z kanclerzem. *Germania* przeczy temu i pisze, że hr. Eulenburg bierze demisyę za uprzedniem porozumieniem się z rodziną cesarzewicza i bynajmniej złe stosunki z ks. Bismarckiem na nią nie wpłynęły. W ogóle o stosunkach hr. Eulenburga do ks. Bismarcka mogłaby być mowa dopiero wtedy, gdyby hr. Eulenburg miał przejść do służby dyplomatycznej. *Köln. Ztg.* i *Kreuz Ztg.* donoszą jako fakt, że hr. Eulenburg nie zostanie posłem ani w Haadze ani w Dreznie.

Gambetta zamierza już w poniedziałek wnieść do Izby projekt rewizyi konstytucyi francuskiej. Zdaje się już niewątpliwem, że projekt ten nietylko obejmować będzie zasadę wyborów zbiorowych, ale że Gambetta z przyjęcia tej zasady uczyni kwestyę gabinetową. Według telegramu *Köln. Ztg.* pomiędzy deputowanymi panuje z tego powodu wielkie niezadowolenie i nawet zwolennicy Gambetty mają mu za złe, że już teraz porusza kwestyę wyborów zbiorowych. Gambetta miał powiedzieć do kilku deputowanych, że uchwalenie zasady zbiorowych wyborów w zrewidowanych ustępach konstytucyi, nie jest jeszcze przesądzeniem kwestyi, kiedy ta zasada ma być wprowadzoną w wykonanie, gdyż Izba sama decyduje o swoim porządku dziennym, może więc uchwalenie szczegółowej ustawy o wyborach zbiorowych tak odroczyć, żeby nie była narażoną na przedwczesne rozwiązanie. Prezes gabinetu dodał, że wie, iż wniosek wyrażenia w konstytucyi zasady wyborów zbiorowych napotka silną opozycyę ale, że jeżeli nie zdoła przekonać większości o potrzebie tej reformy, to woli ustąpić z powodu tej sprawy niż z powodu jakiejbądź innej.

Rumuńskie ministerstwo spraw wewnętrznych opróżnione wskutek demisyi Rosettego objął tymczasowo Bratiano. Stanowcze obsadzenie ministerstw spraw wewnętrznych, oświecenia i spraw zagranicznych nastąpi dopiero po otwarciu Izb, oznaczonem na dzień 22 b. m.

Z Sofii donoszą do *Presse*, że Bałabanow doradza ks. Aleksandrowi połączenie obu stronnictw pod przewodnictwem Drinowa przez przywrócenie konstytucyi bułgarskiej z modyfikacyami, jakie Izba uzna za potrzebne.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 12 stycznia. Komisya szkolna Izby panów rozpoczęła dzisiaj obrady nad wnioskami podkomisyi w sprawie uniwersytetu czeskiego. Na posiedzeniu dzisiejszem, w którem uczestniczył także minister oświecenia Conrad, wywiązała się dłuższa dyskusya nad zmianami, jakie poczyniła komisya w projekcie uchwalonym przez Izbę deputowanych. Jutro dalszy ciąg dyskusyi.

Praga, 12 stycznia. Głównodowodzący generał Litzelhofen zachorował ponownie, nie grozi mu jednakże większe niebezpieczeństwo.

Budapeszt, 12 stycznia. W Izbie niższej toczyły się rozprawy ogólne nad budżetem. W toku dyskusyi deputowani Somsich, Eoetvoes i inni uderzali namiętnie na politykę finansową rządu i wystąpili z wnioskami, zmierzającemi do odmówienia budżetu.

Berlin, 12 stycznia. Parlament 233 głosami przeciw 115 przyjął wniosek dep. Windthorsta i odrzucił trzy motywowane porządki dzienne, wniesione przez stronnictwo państwowe, konserwatywnych i frakcyę liberalną.

Petersburg, 12 stycznia. *Nowoje Wremia* donosi, że w d. 9 b. m. car Aleksander podpisał rozporządzenie stanowiące, iż jeszcze w ciągu r. b. dozwolone będą dobrowolne układy o wykupno gruntów włościańskich pomiędzy właścicielami dóbr i włościanami. Po upływie roku bieżącego grunta niewykupione będą należały do włościan, a państwo zapłaci właścicielom za oddane w ten sposób włościanom grunta 80 procent ceny szacunkowej.

Paryż, 12 stycznia. *France* donosi, że ministerstwo robót publicznych przesłało do wielkich stowarzyszeń kolejowych notę, w której proponuje im zrzeczenie się przez państwo dotychczasowych podatków obciążających ruch na kolejach, jeżeli zarządy kolei zgodzą się na obniżenie taryf w stosunku 50 prc. od przewozu towarów. Zarządy kolejowe mają dać odpowiedź w ciągu dwóch tygodni. Dalsze postępowanie rządu zależeć będzie od przyjęcia, jakie znajdzie ten projekt.

Izba deputowanych wybrała wiceprezesami Lepére'a, Philippoteaux, Gobleta i Tirarda.

Gambetta prawdopodobnie w sobotę przedłoży projekt rewizyi konstytucyi.

Madryt, 12 stycznia. Dziennik *Liberal* ogłasza pismo ks. Franciszka Bourbon, kuzyna króla hiszpańskiego, żądające, ażeby Anglia odstąpiła papieżowi Gibraltar, jeżeli papież nie będzie wolał zamieszkać na ziemi hiszpańskiej.

Tripolis, 12 stycznia. Według wiadomości z Sahary w siedzibach plemienia Ghadames zamordowano trzech księży należących do misyi algierskiej. Sprawcą jest prawdopodobnie kaid tego plemienia, który był także skompromitowany w wymordowaniu misyi pułkownika Flattersa.

Kair, 12 stycznia. Konsul generalny francuski Malet zawiadomił Szeryfa-baszę, że jedynym celem noty zbiorowej francusko-angielskiej było danie Egiptowi dowodu, ze przyjazne porozumienie Anglii z Francyą istnieje ciągle, pomimo zmiany gabinetu we Francyi. Sądzą, że wskutek tego oświadczenia rząd egipski nie będzie odpowiadał na notę.

Wiedeń, 13 stycznia. Dzienniki ogłaszają depeszę serbskiego ministra skarbu Mijatowicza, odpowiadającą kategorycznie na zapytania deputowanego Neuwirtha w przedmiocie serbskiej pożyczki premiowej. Prostując twierdzenia interpelanta, depesza wykazuje, że specyalna gwarancya kapitału i procentu tej pożyczki istnieje rzeczywiście, a nadto punktualne spełnianie obowiązków zaciągniętych przez wypuszczenie losów serbskich jest niezależne od uchwalenia budżetu. Rozumie się, że Serbia oprócz wspomnionych rękojmi poręcza wszystkiemi innemi swojemi dochodami za punktualną wypłatę procentów i premij.

Berlin, 13 stycznia. (*Tel. pryw.*) Za wnioskiem Windthorsta głosowało wczoraj całe stronnictwo środkowe i stronnictwo postępowe, z wyjątkiem 10 członków, większość konserwatystów, 11 secesyonistów, w ich liczbie Lasker, dalej Alzatczycy, Polacy, stronnictwo ludowe i socyalni-demokraci. Przeciw wnioskowi głosowało całe stronnictwo narodowo-liberalne, przeważna większość secesyonistów, stronnictwo państwowe i mniejszość konserwatystów, a w ich liczbie hr. Moltke. Stronnictwo środkowe odniosło niezaprzeczenie świetne zwycięztwo. Z dyskusyi nad tym wnioskiem zasługuje na uwagę, że Richter oświadczył, iż deklaracya królewska wyzywa wszystkich liberałów do walki, do której trzeba się uzbroić.

Według dzienników rezultat dyskusyi nad wnioskiem Windthorsta dowodzi, że wszystkie stronnictwa pragną zakończenia walki kościelnej.

W dniu 18 b. m. ma się odbyć pochód z pochodniami na cześć cesarza i ks. Bismarcka z powodu deklaracyi cesarskiej.

Ks. Bismarck na obiedzie parlamentarnym oświadczył, że jeszcze tej wiosny wniesione będą do parlamentu przedłożenia w przedmiocie monopolu tytoniowego i wnioski socyalno-polityczne.

Sofia, 13 stycznia. Rada stanu ukonstytuowała się, wybierając przewodniczącym Jekonomewa a wiceprezesem Grekowa. Oprócz nich zasiada w radzie stanu sześciu członków wybranych i czterech mianowanych przez księcia.

W miejsce pułkownika Remlingena bułgarskim ministrem spraw wewnętrznych mianowany został Naczowicz.

Rzym, 13 stycznia. (*Tel. pr.*) Dzienniki najrozmaitszych odcieni zapatrują się bardzo poważnie na najnowszy zwrot sprawy egipskiej i oświadczają jednomyślnie, że Włochy winny stanowczo w tej sprawie trzymać się polityki austryacko-niemieckiej.

Z artykułów *Osservatore Romano* domyślać się należy, że Kurya rzymska nie uważa rozszerzenia władzy dyskrecyonalnej w Prusiech w sprawach kościelnych za środek mogący doprowadzić do pokoju kościelnego.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 12 stycznia 1882, godzina 2 m. 30. Losy kredytowe 177·—. Węg. akcye kredyt. 331·25. Akcye anglo-austr. 142·—, Akcye banku Union 138·—, Akcye kolei Karola Ludwika 305·—, Akcye kolei północnej 256·25. Akcye kolei południowej 144·50. Akcye kolei Alföld. 172·—, Akcye kolei Elżbiety 216·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 173·50. Akcye kolei węg północno-wschodniej 166·—, Wiedeńskie losy 128·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcyi kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 97·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·—, Losy regulacyi Cissy 112·—. Losy tureckie 28·—, Węgierska renta 119·60, Akcye banku związkowego 135.—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej —·—, Rubel papierowy 1·23·1/4, Węgierskie losy 121·50, Marka niemiecka —·—. Usposobienie silne.

Wiedeń, 12 stycznia 1882, godz. 5 min. 40. Akcye kredytowe 328·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 303·—, Południowa —·—, Renta papierowa 77·07, Galicyjskie listy zastawne 102·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 102·50, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·— Napoleondor 9·47 1/2, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —

Wiedeń, 13 stycznia 1882, 10 godź. m. 45. Akcye kredytowe 328·50, Anglo-Austr. 140·75, Akcye banku Union 136·50, Kolej Karola Lud. 303·50 Południowa 142·—, Renta papierowa - ·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·45 1/2, Rubel papierowy 1·23 1/4 Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 12 stycznia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.25 do 12·75 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 31·75 do 32· - zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12·25 do 12·28 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13·50 zł. — Berlin: Pszenica żółta (nawrzes. paźd.). 224·— m., żyto —·— m., spirytus 57·60 m., olej rzepakowy 46·60 m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 66·— fr. olej rzepakowy 78·— fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirytus —·—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński**.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 13 stycznia 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 746.7mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 2.6°C. Psychrometr wilgotny — 3.5°C. Prężność pary 3.0mm. Wilgoć 81%. Zachmurzenie 9. Wiatr NE3. Ozon 9.

Temperatura powietrza — 2.1° R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 773.6mm

Przyjechali do Lwowa.

dnia 13 stycznia 1882

Hotel George'a

Pp. I. Michałowski z Odessy. M Jaruntowski z Załanowa.

Hotel Europejski.

Pp. H. Malinowski z Jarościna. I. Klasterski z Drohowyża. C. Wielohorski z Wołynia. B. Czajkowski z Wasylowa Dr. Stępiński z Krakowa.

Hotel Angielski.

Pp. F. Siemisski z Komarna. B. Boniecki z Domaszowa. W. Towarnicki z Zbaraża. I. Segalla z Czarniowiec. H. Treter z Lackiego.

Hotel Warszawski

Pp. T. Romanowicz z Krakowa P. Liszkiewicz z Żywca. M. Bahrynowicz z Kurowic. K. Horodyski z Jarosławia.

Hotel Langa

Pp. Klein z Würtemberga. E. Freidenberg z Opawy. M. Weiss z Wiednia.

Hotel Kuhna.

Pp. Mo·rzycki z Żydaczowa. I. Br. Walisz z Janowa. W. Korzeny ze Strzelisk.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 12 stycznia 1882.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	302	50	305	50
Kol lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	173	50	176	50
Banku hip. galic po 200 zł. w. a.	306	—	310	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	260	—	263	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	90	101	90
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	30	97	30
„ „ „ 5 pr. okresowe	100	90	101	90
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41 1/2 l.	92	—	93	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	50	102	50
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	—	100	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102	25	103	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.	101	75	103	50
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	94	50	96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	92	—	94	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100	—	101	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	25	102	75
5. Losy miasta Krakowa	19	50	21	50
„ Stanisławowa	24	50	26	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	51	5	61
Dukat cesarski	5	53	5	63
Napoleondor	9	39	9	49
Półimperyał	9	68	9	79
Rubel rossyjski srebrny	1	52	1	67
„ „ papierowy	1	22—	1	24—
100 marek niemieckich	57	95	58	65
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 10 stycznia 1882.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	77.30	77.45
luty-sierpień	77.35	77.50
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	78.30	78.45
kwiecień-październik	78.35	78.50
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	122.—	1 3.
„ „ 186 po 500 zł. w. a. 5 pr.	133.—	133.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.7·	136.·0
„ „ 1864 po 100 zł.	172.25	173.—
„ „ 1864 po 50 zł.	171.50	172.—
Renty Com po 42 lir austr.	—.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc	145 5·	146.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	10·.75	101.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	94.70	94.85
Austr. renta zł. wolna od podatku 4pr.	94.—	94.15
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	105.25	—.—
Bukowiny	100.—	100.75
Galicyi	100.	10 .75
Niższej Austryi	105.—	106.—
Siedmiogrodu	100.50	101.50
Węgier	99.50	100 50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	143.—	143.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	337.70	337.80
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	894.—	900.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—. -	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	845.—	847.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	572.—	5 4.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	217.—	217.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2570.—	2575.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	305.50	306.—
Lwow.-Czern kolej po 200 zł wa. w sr.	174.75	175.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	323.25	323.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	14 .25	146 75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	165.25	165.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 35 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.50	100.80
„ „ „ „ premiowe po 3%	102.—	102.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	105.75	106.75
„ „ „ „ w 36 l. 5 1/2 pr.	99.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96.25	96.75
„ „ „ „ po 5 proct.	101.25	101.75
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	101.25	101.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.50	102.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	—.—	103.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.95	101.10
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 proc.	—.—	99.50
„ Zakł. kr. ziems. po 5 1/2 proc.	101.75	103.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	96.—	96.30
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.—	93.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.—	105.50
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4 1/2 pr.	100.75	101.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	95—	95.50
z r. 1867	100.75	101.25
z r. 1868	98.50	99.—
z r. 1872	97.50	98.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	94.90	95.20
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	177.—	177.50
Clarego po 40 zł. m. k.	40.75	41 25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	115.50	116.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	-.—
Losy miasta Krakowa	19.50	20.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.—	41.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	21.—	21.50
Salma po 40 zł. m. k.	54.50	55.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.50	49.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.	26. -	27.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	128.—
„ „ po 50 zł. w. a.	64.—	66.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	31.—	32.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38·25	38.75
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.20	119.35
Paryż za 100 fr.	47.30.—	47.35.—

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.59.—	5.61.—
„ pełnej wagi	5.59.—	5.61.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.43.50	9.44.50
Rossyjski imperyał	9.70.—	9.72.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 12 stycznia 1882.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	10
„ „ „ w srebrze	78	15
Renta w złocie	94	50
Losy pożyczki z r. 1860	132	75
Akcye banku austro węgierskiego	844	—
„ „ kredytowego	334	—
Londyn	119	50
Srebro	—	—
Napoleondor	9	47 1/2
Dukat cesarski men.	5	60
100 marek niemieckich	58	40

(267 1—3) **Edykt.**

L. 12480. C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 60 zł. 6 ct w. a z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 132 w Denysowie, dłużnika Piotra Makohona własnej dnia 7 lutego 9 marca i 13 kwietnia 1882 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny wywołanczej kwotę 1020 zł. wynoszącej pozbytą zostanie.

Tarnopol 6 września 1881.

(197 1—3) **Edykt.**

L. 44441. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Krakowie podaje do wiadomości, iż w dniu 30 sierpnia 1881 zmarł w Krakowie poddany rossyjski Paweł Tokarski plenipotent dóbr Pławna w Królestwie polskiem.

Wzywa się więc wszystkich, którzyby jako spadkobiercy lub wierzycieli do masy spadkowej Pawła Tokarskiego pretensye jakie rościli, aby w dniach 60 zgłosili je w tutejszym sądzie, w przeciwnym bowiem razie spadek dziedzicom zagranicznym wydanym zostanie.

Kraków dnia 30 grudnia 1881.

(185 1—3) **Edykt.**

L 5989. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski zawiadamia niniejszym edyktem, że na prośbę Agnieszki Paterek o uznanie jej męża Franciszka Paterek z Turbi za zmarłego, a to z tego powodu, iż tenże Franciszek Paterek w lecie roku zeszłego na szeregu tratew na Wiśle do Królestwa Polskiego w towarzystwie z innymi włościanami z Turbi i Nadbrzerza odpłynął, dnia 4 lipca 1880 za miejscowością Kalwaryą to jest między Kalwaryą i Czerskiem w Wiśle wykąpał się, a wykąpawszy się, na tratew znowu wylazł, z takowej jednak do Wisły wpadł i w nurtach rzeki utonął, dowód przez świadków na artykuły dowodowe przedłożone przypuszczonym, a kuratorem zaginionego p. adw. Dra Als, zaś obrońcą związku małżeńskiego p. adw. Dr. Rybicki postanowionym został.

Wzywa się zresztą tym edyktem wszystkich tych, którzyby o życiu, lub też o okolicznościach śmierci tegoż Franciszka Paterki jaką wiadomość mieli, aby o tem w przeciągu roku kuratorowi adwokatowi Drowi Alsowi lub też obrońcy związku małżeńskiego p. adw. Drowi Rybickiemu lub też sądowi tutejszemu donieśli.

Rzeszów, 1 grudnia 1881.

(273 1—3) **Edykt.**

L. 8962. C. k. sąd powiatowy w Kosowie podaje do wiadomości, że małżonkowie Petro i Paraska Iwanczuki z Kosmacza zostali uchwałą c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z 8 lipca 1880 dol. 6761 uznani marnotrawcami i że im ustanowiono kuratora w osobie Dmytra Nykorieka.

Kosów dnia 6 sierpnia 1880.

(88 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 1. Wydział tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza niniejszem, że wpisał Dr. Henryka Wąsikiewicza w listę adw. z siedzibą Dąbrowie.

Kosów dnia 2 stycznia 1882.

(264 1—3) **Edykt.**

L. 14606. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności wekslowej Jakóba Semla w kwocie 50 zł. a. w. z należytościami dodatkowemi dozwolonąz stał sprzedaż egzekucyjna połowy realności w Tarnowie na Strusinie pod l. 245 położonej do Jana Tumy należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach na dniu 27 lutego i 27 marca 1882, każdym razem o godz 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w ilości 525 zł. a. w. poniżej której w terminach powyższych rzeczona połowa realności sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 52 zł. Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje wyznacza się termin na dzień 27 marca 1882 godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, Franciszka Tumowa jako współwłaścicielka tejże realności, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 30 listopada 1881 do hipoteki połowy realności, przedmiotem sprzedaży będącej weszli, lub którzyby u chwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu wcale nie lub nie w swoim czasie nie mogła być doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszym w osobie adwokata dra Brzeskiego z substytucyą adwokata dra Gałeckiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie dnia 1 grudnia 1881.

(274) **Edykt.**

L. 2804 Ck. sąd pow. zawiadamia, że arkusze posiadania i inne akta odnoszące się do założenia księgi grantowej dla gminy katastralnej Chorostków, złożone zostały w sądzie do powszechnego przeglądu.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie do dnia 21 stycznia 1882, w którym to dniu w razie uzasadnionych zarzutów, dalsze do hodzenia prowadzone będą.

Kopeczyńce dnia 10 stycznia 1882.

(107 3—3) **Edykt** L. 56853

C. k Sąd handlowy we Lwowie, zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Chunę Serwasser, że przeciw niemu został dnia 2 lipca 1881 do L. 29330 na rzecz Józefa Kommers wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowe 134 zł. 57 ct. i że dla niego kuratorem adw. Dra. Krzyżanowskiego, a tegoż zastępca adw Dra Blizińskiego z tem ustanowiono, że wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Chunę Serwasser, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa s kodliwe sam sobie przypisze.

Lwów 24 Grudnia 1881.

(145 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6070. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski wiadomo czyni, że celem zaspokojenia wierzytelności kasy oszczędności rzeszowskiej w kwocie 360 zł, 360 zł. 360 zł, 360 zł. i 4320 zł. w. a z pn. ponowna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 56 w Rzeszowie położonej do Pinkasa Fränkla, Osiasza Fränkla i Feigi Lustman należącej w trzech terminach to jest: dnia 9 lutego, 9 marca i 20 kwietnia 1882 każdym razem o godzinie 10 w tutejszym sądzie obwodowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie: 1) Jako cenę wywołania stanowi się wartość realności w ilości 12000 zł. w. a. przy udzieleniu pożyczki przyjętą. W pierwszym i drugim terminie realność ta niżej ceny wywołania nie będzie sprzedaną. 2) Realność ta sprzedaną będzie ryczałtowo i bez wszelkiej ewikcyi. 3) Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi 1/10 część ceny wywołania mianowicie sumę 1200 zł. bądź w gotówce bądź w książeczkach kasy oszczędności miasta Rzeszowa, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego lub austr. Banku narodowego albo też w galic. Oblig. indemnizac. wedle ostatniego kursu tychże nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiź je złożonem było temuż w cenę kupna wliczonem innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie. O rozpisanej tej licytacyi kasę oszczędności rzeszowską, dłużników i wierzycieli hipotecznych do rąk własnych zaś tych którymby uchwała ta lub później z jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogły, lub którzyby prawa zastawu na egzekwowanej hipotece później uzyskali, do rąk już pierwej ustanowionego kuratora p. adw Rybickiego, któremu za substytuta p. adw. Bindera się dodaje.

Rzeszów 22 grudnia 1881.

(190) **Edykt.**

L, 10591 C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że firmę Saul H rman, handel mąką w Stanisławowie do rejestrów dla firm pojedynczych wpisano.

Stanisławów 9go września 1880.

(156 3—3) **Edykt.**

L. 1507. Michał Baczyński z Wojniłowa został uchwałą Samborskiego sądu obwodowego z 17 maja 1881 l 6586 marnotrawcą uznany; kuratorem jego ustanowiono Jasia Samołowkę z Wojniłowa.

Wojniłów dnia 30 maja 1881

(206 3—3) **Edykt.**

L. 53918 C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 1616 zł. 18 ct. z pn. odbędzie się dnia: 23 lutego, 9 marca i 23 marca 1882. każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Emilii Mokrzyckiej wedle Dom. 135 pag. 206 i 297 n. 23 i 24 haer. tudzież Dom 135 pag. 288 i 289 n 17 i 18 haer. należących realności pod l. 621 i 187¾ we Lwowie położonych, na których terminach realności te tylko wyżej ceny wywołania 6650 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 665 złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 21 listopada 1881 rzeczowe prawa na wspomnianych realnościach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Krzyżanowski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Szwedzicki mianowany został.

Lwów dnia 24 grudnia 1881.

(105 3—3) **Edykt.**

L. 6248. C. k. sąd powiatowy w Sokołowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Salamona Kornfelda w ilości 120 zł. w. a z pn. odbędzie się w gmachu sądowym na dniu 8 lutego, 8 marca i 12 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa licytacya realności pod lk. 230 w Woli Rańżowskiej położona ciała tabularnego niestanowiąca do Walentego Kobylarza należąca któraśto realność dopiero na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 650 zł. w. a. a wadyum 10pr.

Akt opisania oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w Registraturze sądowej

Sokołów 23 listopada 1881.

(198 3—3) **Edykt.**

L 7619. Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Marcina Matuszczaka w Międzybrodziu Kobierniekiem pod l. k. 3 położonej na pokrycie pretensyi Tomasza Pielesza w sumie 105 zł. z pn. w sądzie w 3 terminach w dniach 6 lutego, 6 marca i 12 kwietnia 1882 r. każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 768 zł. 10 ct.

Wadyum 76 zł. 81 ct.

Kuratorem dla niewiadomy h ustanowiono Kazimierza Gojskiego w Kętach.

Kęty 23 grudnia 1881

(199 3—3) **Edykt.**

L 8493. Celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 20 rat po 9 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 3 lutego, 3 marca i 14 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano sprzedaż realności pod l. k. 47 sub. rep. 318 w Żołyni wsi położonej, Jana Dołęgi własnej.

Cena wywołania 300 zł

Wadyum 30 zł.

Reszta warunków może być przejrzaną w tut sądowej registraturze

C. k. sąd powiatowy.

Łańcut dnia 10 listopada 1881

(87 3—3) **Edykt.**

L. 5903 W dniach 10 lutego i 10 marca 1881 każdym razem o 10 godz. przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Petra Grabowieckiego własnej w Peczeniżynie pod lk 152 położonej ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Altera Gug ka w kwocie 99 zł. w. a z pn.

Cena szacunkowa wynosi 790 zł. w.a. Zakład 79 zł w. a. Jeżeliby przy dwóch powyższych terminach cena przez oceniacie sądowe wydobyta uzyskaną być nie mogła to celem ułożenia przystępniejszych warunków wyznaczono termin na dzień 14 kwietnia 1882 o godzinie 10 przed południem.

Protokół zastawniczego oszacowania i opisania jak również bliższe warunki mogą być w t. s registraturze przejrzane.

Z c, k. sądu powiatowego

Peczeniżyn dnia 27 września 1881

(153 3—3) **Edykt**

L. 14991. C. k. sąd powiatowy w Kosowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Mertza Klau przeciw Mendlowi Fröhlichowi o 260 zł. w a z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności dłużnicznej pod l. k. 63 w Smodnej położonej w wyk hip. l. 285 księgi gruntowej gminy Smodnej zamieszczonej na 800 zł w. a. oszacowanej w trzech terminach dnia 22 lutego, 22 marca i 26 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 z rana z tem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie

Wadyum wynosi 10 pr.

Bliższe warunki i akt oszacowania mogą być w ts. registraturze przejrzane.

C k. sąd powiatowy.

Kossów 8 grudnia 1881

(186 3—3) **Edykt.**

L. 16566. C. k. sąd powiatowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców Elżbi ty Kesselring 2 ślubu Frippel, a to Jakuba, Katarzyny, Karolinę i Anielię Kesselringów, tudzież tychże niewiadomych spadkobierców i prawonabywców, że pod dniem 27 grudnia 1881 l. 16566 przeciw tymże wnieśli Michał Popiel i Ambroży i Emilia Chmielewscy pozew o ekstabulacyę pozy Dom. II. pag. 464 n. 1 on. z stanu biernego realności pod l. k. 71 czyli obecnie 101 st. 38 now. w Samborze dziel Lwowskiej położonej, i że tymże pozwanym ustanowiono kuratora adw. Dr. Witza z zastępstwem adw. Dr. Budzynowskiego i pierwszemu doręczono zarazem do pisemnego postępowania dekretowany pozew celem wniesienia obrony w 90 dniach, którym pozwani należyte środki do obrony udzielić lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić mają gdyż inaczej z tego złe wyniknąć mogące skutki sam sobie przypisać będą musieli.

Sambor 31 grudnia 1881.

(100 3—3) **Edykt.**

L. 13240. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Nuly Mühlbauera jako cesyonaryusza Jankla Glüksterna przeciw Hryniowi Sokół o resztujących 38 zł. w. a z pn. odbędzie się tu publiczna sprzedaż realności dłużniczej w Kosmaczu Nr. 232 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na 220 oszacowanej w trzech terminach na dniu 22 lutego, 22 marca i 26 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 z rana z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie

Bliższe warunki są w t. s. registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów 14 listopada 1881.

(142 3—3) **Obwieszczenie**

L 5039. W dniu 23 lutego 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 59 subrep 118 w Strzelbicach położonej dłużników Hrycia i Nastki Stepan własnej, w tutejszym c. k. Sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 168 zł. 4 ct w a. z pn. o godzinie 10 przed południem z tem, że na powyższym terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie. Cena wywołania 400 zł.

Wadyum wynosi 10%.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Staremiasto dnia 29 września 1881.

(141 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4530. W dniu 19 lutego 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr konsk. 281 w Staremmieście położonej, dłużników Jana i Rozalii Tracz własnej, w tutejszym c. k Sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 95 zł. 92 ct. w. a. z pn. o godzinie 10 przed południem z tem, że realność ta na powyższym terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie. Cena wywołania 200 zł.

Wadyum wynosi 10%.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Staremiasto dnia 28 września 1881,

(98 3—3) **Edykt.**

L. 6796. C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 3 lutego, 3 marca i 27 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 118 w Rożnie małym położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do Anny Fetczuk i na 17 zł. sądownie oszacowanej, w celu zaspokojenia pretensyi Antoniny Janowicz w kwocie 20 zł. z pn., a to przy 1 i 2 terminie za cenę szacunkową lub wyżej, przy trzecim zaś terminie i niżej tejże, wadyum wynosi 1 zł. 70 ct.

Resztę warunków licytacyjnych; tudzież protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Kuty dnia 15 października 1881.

(121 3—3) **Edykt.**

L. 7503. Ze strony c. k. sądu powiatowego miej. del w Tarnopolu czyni się niniejszem wiadomo, że dla Kalmana i Chany Grünfeldów z miejsca pobytu niewiadomych w celu doręczenia tymże tu uchwały tabularnej z d. 9 czerwca 1880 l. 6940 w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Kalmanowi i Chanie Grünfeldom względem zgłoszenia prawa zastawu dla sumy 300 i 100 na realności pod l kons. 27 w Białej kuratorem adw. Dr. Weissteni ustanowiony został.

Tarnopol 18 lipca 1881.

(189) **Edykt.**

L 10937. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że do rejestrów dla firm pojedyńczych wpisaną została firma Nachman Halpern przed tem Goldschlag, handel towarów galanteryjny h w Stanisławowie.

Stanisławów 1go września 1880.

(208 2—3) **Edykt.** 51.883.

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Jgnacego Drexlera 9000 złr. Mk. zpn odbędzie się dnia 2go Marca 1882 i dnia 16go Marca 1882 każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya na imię Joela Menkesa wedle Dom. 173 pag. 295 n. 22 haer. zapisanej realności pod l. 822$^1/_4$ we Lwowie położonej, tudzież prawa żądania deokupacyi grun ów pod l. 771$^1/_4$ we Lwowie położonych wedle Dom. 33 pag. 9 n. 19 on. na imię Joela Menkesa intabulowanych, niemniej gruntów pod l. 749$^1/_4$ we Lwowie położonych wedle Dom. 53 pag. 444 n. 19 on. na imię małż. Wincentego i Agnieszki Raweckich zaintabulowanych, na których terminach te majętności tabularne tylko wyżej ceny wywołania 34570 złr. 80 ct. lub przynajmiej za tę cenę sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 3457 złr 8 ct złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 19 Października 1881 rzeczowe prawa na wspomnianych majętnościach tabularnych nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat Dr. Gajewski kuratorem, a jego zastępcą sdwokat Dr. Bieliński mianowany został.

Lwów dnia 24go grudnia 1881.

(246 2—3) **Edykt**

L. 5587. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia odnośnie do edyktów z dnia 12 sierpnia 1881 l. 5587 w numerach 196, 197 i 198 Gazety lwowskiej z roku 1881 ogłoszonych, że celem wydobycia sum 2 zł. i 23 zł. z pn. przez Meilecha Mischla prze iw Iwanowi i Maryannie Ilków wywalczonych przedsięweźmie na dniu 9 lutego 1882 o 10 godzinie rano w tusądowej kancelaryi przymusową przetargową sprzedaż realności pod l. 111 w Ostrowie Starostwie lwowskiem położonej, z wyłączeniem realności pod l. 90 tamże położonej, także niżej ceny szacunkowej (wywołania) 150 zł. za jakąkolwiekbądź cenę za złożeniem wadyum 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoła zastawniczego opisania i ocenienia tej realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec dnia 10 października 1881.

(247 2—3) **Obwieszczenie**

L. 13870. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w celu zaspokojenia pretensyi 89 zł. 19 ct. odbędzie się w dniach 9 lutego, 9 marca i 13 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności w Dziedaszycach wiel. położonej pod l. k. 70 subrep. 126 a do Ilka i Katarzyny Hrycaków należącej.

Jako cenę wywołania stanowi się kwotę 650 zł. a w. jako wartość z sądowego oszacowania wynikłą.

Każdy chcący wziąść udział w licytacyi winien złożyć 10 procent od ceny wywołania, to jest kwotę 65 zł. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej co do reszty warunków można się poinformować w tutejszosądowej registraturze, lub w terminie licytacyjnym przy komisyi.

Stryj dnia 27 listopada 1881.

(248 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 14219. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w celu zaspokojenia pretensyi 8 rat po 6 zł. i 76 zł. 4 ct. odbędzie się w dniach 9 lutego, 9 marca i 13 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności w Kawsku położonej pod l. k. 82 subrep. 102 a do Wasyla Petryków należącej, w objętości łącznej 3 morgów 541 kwadr. sążni wynoszącej.

Jako cenę wywołania stanowi się kwota 300 zł. a. w jako wartość z sądowego oszacowania wynikłą.

Każdy chcący wziąść udział w licytacyi winien złożyć 10 procent od ceny wywołania to jest kwotę 30 zł. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, co do reszty warunków można się poinformować w tutejszosądowej registraturze, lub w terminie licytacyjnym przy komisyi.

Stryj dnia 27 listopada 1881.

(254 2—3) **Edykt.**

L 58308. W sprawie konkursowej Aleksandra Myszkowskiego wyznaczony zostaje do zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy a względnie do wyboru innego, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli nowy termin na dzień 19 stycznia 1882 godz. 10 przed południem. O czem się wierzycieli konkursowych zawiadamia.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 7 stycznia 1882.

(165 2—3) **Edykt.**

L. 11855. C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia z życia i pobytu niewiadomą Ruchlę Rothfeld, że w sprawie Hersza Maromorosza przeciw niej o 79 zł. 15 ct. a. w., adwokat dr. Rasch z substytucyą adwokata dra Maromorosza kuratorem dla niej został ustanowiony i wzywa ją, ażeby mu potrzebnych dowodów udzieliła, lub też innego zastępcę sądowi wymieniła.

Kołomyja dnia 15 grudnia 1881.

(164 2—3) **Edykt.**

L. 12482 C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kołomyjskiej kasy oszczędności przeciw Malwinie Skowrońskiej Fryderykowi Meyerowi i nieobjętej masie spadkowej po ś. p Janie Zaleskim pto 200 zł. z pn. ustanowił dla powyższej nieobjętej masy spadkowej kuratorem p. adwokata dra Zakrzewskiego z substytucyą adwokata p. dra Rascha i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 29 grudnia 1881 l. 12482.

Kołomyja dnia 29 grudnia 1881.

(180 2—3) **Edykt**

L. 29993. C. k. sąd krajowy czyni wiadomo, iż Julianowi Bugielskiemu z Lipnika zaginął przed kilku tygodniami wexel z daty Biała dnia 16 października 1880 na 1000 zł. a. w. opiewającej, à vista w Białej płatny, przez Bialsko-Bielskie Stowarzyszenie pożyczkowe i oszczędności „Wzajemna Pomoc" wystawiony, a przez J. Bugielskiego akceptowany, i wzywa posiadacza wexla, aby w zakresie dni 45 począwszy od dnia 16 października 1882 takowy sądowi przedłożył, gdyż po upływie tego terminu wexel wyż opisany za umorzony uznany zostanie.

Kraków dnia 16 grudnia 1881.

(222 2—3) **Edykt.**

L. 3072. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach w sprawie egzekucyjnej Władysława Lewickiego przeciw Markusowi Spitzerowi pto 200 zł. a. w. z pn. niniejszem edyktem chęć kupienia mającym czyni wiadomo, że dnia 15 lutego 1882 o godzinie 9 rano w budynku sądowym przedsięweźmie pod warunkami ułatwiającymi publiczną przymusową sprzedaż $^3/_4$ części realności pod l. k. 230 w Brzeżanach w mieście położonych, wedle dom. VII pag. 139 n. 10 haer dłużnika Markusa Spitzera własnych, na którym te $^3/_4$ części wzmiankowanej realności i niżej ceny szacunkowej i wywołania 580 zł. 8 ct. za jakąkolwiekbądź cenę ofiarującemu sprzedane zostaną.

Wadyum wynosi 58 zł. w gotówce. Akt oszacowania, extrakt tabularny i warunki licytacyjne leżą w registraturze.

O dozwolenie licytacyi zawiadomiono obie strony, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie, c. k Urząd podatkowy w Brzeżanach, Eweliną Żukowską, Apolinarego Filipowskiego, Jakóba Hersza Schora, Abrahama Pächtera, c. k. Starostwo w Brzeżanach, na koniec z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Zminkowskiego i wszystkich tych wierzycieli którzyby po dniu 28 września 1880 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną nie została na ręce uchwałą do l. 8713/1880 dla nich ustanowionego kuratora p. adw. dra Leona Madejskiego we Lwowie.

C. k. sąd powiatowy.

Brzeżany dnia 20 maja 1881.

(242 2—3) **Edykt.**

L 5407 Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności gruntowej Katarzyny Grabowskiej na Kęckich górach pod l. 2057/2, 2031/1 i 1892 położonej na pokrycie pretensyi Jacka Górala w sumie 50 zł. z pn. w sądzie w trzech terminach w dniach 6 lutego, 6 marca i 12 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 142 zł

Wadyum 30 zł.

Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono dr. Chrzanowskiego w Kętach, a termin do lżejszych warunków na dzień 12 kwietnia 1882 o godzinie 3 po południu

Kęty dnia 23 grudnia 1881.

(241 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 70. Jego Ekscelencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego mianował na mocy §. 301 proc. kar. dla pierwszej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych w roku bieżącym przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, prezydenta sądu tegoż Lucilliana Krynickiego przewodniczącym, a c. k. radców sądów krajowych Karola Willaume, Emila Nemethy, Karola Porschinskiego, Kajetana Kopacz i Antoniego Reinwarth zastępcami przewodniczącego sądu przysięgłych.

Posiedzenia tej kandencyi rozpoczną się w dniu 1 marca 1882 o godzinie 9tej przed południem.

Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol dnia 9 stycznia 1882.

(234 2—3) **Ogłoszenie.**

Na podstawie uchwały Wydziału Izby adwokatów w Przemyślu z 10 stycznia 1882 l. 6 p. August Lewakowski wpisany został w listę adwokatów z siedzibę w Krośnie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Przemyśl 10 stycznia 1882.

(235 2—3) **Edykt.**

L. 24332. C. k sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem masę depozytową, a wględnie sukcesorów Antoniego Matakiewicza, że przeciw nim p. Marya Chwalibogowska jako opiekunka małoletnich Leona, Czesława i Władysławy Chwalibogowskich o wykreśleniu sumy 280 zł. ze stanu biernego dóbr Brzezie szlacheckie wniosła pozew, który stronie pozwanej wręczony zostanie do podania pisemnej obrony w dniach 90.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadomem przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo powódki tutejszego adw. dr. Mochnackiego, kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego, przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli wrazie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Kraków 21 października 1881.

(236 2—3) **Edykt.**

L. 29602. C. k sąd krajowy zawiadamia niniejszem, iż rozpisał ponownie, celem zaspokojenia należącej się Elżbiecie Krzesz od Sebastyana i Kunegundy Serafinów kwoty 800 zł. w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności poe l. 87 dz V w Krakowie, dłużników Sebastyana i Kunegundy Serafinów własnej, która to sprzedaż pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Przedmiot sprzedaży stanowi realność pod l. 87 dz. V (daw. l. 54 gm. VII Kleparz) w Krakowie położona, wedle ks gł. gm. VII v. n. 2 pag. 306 n. 10 haer. Sebastyana i Kunegundy małż. Serafinów własna, protokołem z dnia 8 sierpnia 1879 t. s. uchwałą, z dnia 22 sierpnia 1879 L. 21449 do wiadomości przyjętym, opisana i oszacowana.

2. Sprzedaż realności tej odbędzie się w gmachu c. k. sądu krajowego w Krakowie w dniach 27 marca i 1 maja 1882 o 10 rano.

3. Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową realności tej w kwocie 6350 zł 60 ct. w. a.

Na obu powyższych terminach realność poniżej wartości szacunkowej sprzedaną nie zostanie.

4. Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej 10 część ceny wywołania w okrągłej kwocie 630 zł. jako wadyum i to albo w gotówce, albo w książeczce wkładkowej krakowskiej kasy oszczędności, lub też w papierach wartościowych bezpieczeństwo pupilarne mające wraz z kuponami bieżącymi według kursu, jaki w dniu poprzedzającym licytacyę w dzienniku „Czas" w rubryce „płacą" w Krakowie notowanym będzie, jodnak nie wyżej nominalnej wartości.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny przejrzeć można w t. s. registraturze, zaś w dniu licytacyi w komisyi licytacyjnej.

O czem się strony interesowane, tudzież wierzycieli hipotecznych wiadomych do rąk własnych, tych zaś którzyby dopiero po dniu 5 grudnia 1881 prawo hipoteki na realności l. 87 dz. V w Krakowie małż Sebastyana i Kunekundy Serafinów wlanej nabyli, lub którymby uchwała dozwalająca licytacyi lub późniejsze doręczone być nie mogły do rąk ustanowionego kuratora pana adw. dr. Wiktora Włyńs iego z substytucyą p. adw. dr. Wechslera zawiadomienie otrzymują.

Kraków 30 grudnia 1881.

(174 2—3) **Edykt.**

L. 56179. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem panią Katarzynę Rupp, że w skutek prośby Aleksandra Tarnawskiego t s. uchwałą z dnia 6 sierpnia 1881 l. 33702 polecono tabule krajowy, aby na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży z dnia 28 czerwca 1881, Aleksandra Tarnowskiego za właściciela majętności folwark Łazy na jej imię zapisany zaintabulowała i że w celu doręczenia jej powyższej uchwały, kurator w osobie adwokata dr. Roińskiego we Lwowie ustanowiony został.

Wzywa się zatem panią Katarzynę Rupp, aby ustanowionemu kuratorowi służące do przestrzegania swych praw środki dostarczyła, lub innego zastępcę sobie obrała, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sama sobie przypisze.

Lwów dnia 17 grudnia 1881.

(173 2—3) **Edykt.**

L. 55404 C. k. sąd krajowy lwowski, ustanawia niniejszem w sprawie Towarzystwa gal. kasy zaliczkowej przeciw Tomaszowi Najsarek pto. 400 zł z powodu zarządzonej uchwałą z dnia 20go sierpnia 1881 l. 30362 rozprawy extrykacyjnej, względem wykazania płynności i prawa pierwszeństwa wierzytelności na protokołach zajęcia i oszacowania ruchomości Joanny Szymańskiej zanotowanych, dla niewiadomej z miejsca pobytu Joanny Szymańskiej, kuratora w osobie Dra Szwedzickiego, z substytucyą p. adw. Dra Bobownika, wzywając zarazem Joannę Szymańską, aby w należytym czasie ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosiła, celem przestrzegania praw swoich stosownych środ ów użyła, ileże z zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów 24go grudnia 1881.

(200 2—3) **Edykt.**

L. 2357. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności galic. akcyj banku hipotecznego w kwocie 899 zł 23 ct. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia: 6 marca, 27 marca, 24 kwietnia 1882, o godzinie 9 z rana p zymusowa licytacya realności wedle księgi gruntowej Eisika Schmierera własnej pod l. k. 48 w Mikulińcach.

Cena wywołania, poniżej której sprzedaż na powyższych trzech terminach nie nastąpi, wynosi 3280 zł.

Wadyum 328 zł.

W razie jeżeli sprzedaż na powyższych trzech terminach nie nastąpi, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin w sądzie tutejszym na dzień 8 maja 1882 godzina 9 z rana.

Dla wierzycieli hipotecznych zlicytować się mającej realności, którzyby po dniu 20 czerwca 1881 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca, lub późniejsze uchwały w tej sprawie egzekucyjnej wydać się mające weale lub wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratora w osobie p, Autschla Szafla z Mikuliniec.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg tabularny przejrzeć można w ts. registraturze.

Mikulińce 25 sierpnia 1881.

(202 2—3) **Edykt.**

L 2753. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Sary Kaczki w kwocie 227 zł w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach: 27 lutego, 27 marca i 24 kwietnia 1882, o godzinie 9 rano przymusowa licytacya ciała hipotecznego wykazem hipotecznym Nr. 162 objętego w Ostalcach położonego własność Michała Łazarka vel. Kopyt będącego, na pierwszych dwu terminach za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę lub wyższą.

Cena wywołania wynosi 1400 zł.

Wadyum 140 zł w. a.

Bliższe warunki licytacyi i protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w ts registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego w tabulę weszli lub którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratorem Leona Mielimąkę z Ostalec.

Mikulińce 5 sierpnia 1881.

(204 2—3) **Edykt.**

L. 6320 C. k. sąd powiatowy w Winnikach zawiadamia z życia i pobytu nieznanego Jakóba Schmidta, a względnie tegoż z życia, imienia i pobytu nieznanych spadkobierców, iż przeciw nim pod dniem 28 l stopada 1881 l. 6220 wnieśli Karol Schreger i Juliusz Weber o ekstabulacyę sumy 300 zł. m. k. ze stanu biernego realności pod l. kons. 34 w Weinbergen położonej pozew, wskutek którego termin do rozprawy ustnej na dzień 15 lutego 1882 godz. 9 rano w tut. sądzie wyznaczono, i że dla wymienionych pozwanych ustanowionym został kuratorem w osobie adwokata kraj. Dra Kazimierza Blizińskiego we Lwowie zamieszkałego.

Wzywa się zatem Jakóba Schmidta, a względnie tegoż nieznanych spadkobierców, by do ich obrony służące środki kuratorowi ustanowionemu dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wskazali, inaczej bowiem szkodliwe następstwa z zaniedbania sobie przypiszą

Winniki 15 grudnia 1881.

(233 2—3) **Edykt.**

L, 5712 C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomych Chaima Enkera, Jakuba Enkera, Berli Aleksandrowicz Dawida Aleksandrowicza i Sary Enker jako ssukcessorów Salomona Enkera iż przeciw nim sub. praes. 26 września 1881 l 5712 wniósł Hirsch Kanarek pozew o uznanie prawa zastawu dla częściowej kwoty 840 zł. m. k. z większej 4000 zł. m. k. pochodzącej za zgasłe i intabulacyę wykreślenia tegoż ze stanu biernego realności l. 289 i połowy 290 w Rzeszowie położonej, który to pozew do pisemnego postępowania z poleceniem wniesienia obrony w dniach 90 zadekretowany został, oraz że dla nich ustanowiono kuratora w osobie adwokata Dra. Reinesa z substytucyą adwokata Dra. Bindera.

Zaleca się więc tym nieobecnym, aby wymienionemu ich kuratorowi potrzebną informacyę i środki dowodowe do obrony udzielili lub jeżeli by innego zastępcę sobie obrali, takowego sądowi wskazali.

Rzeszów dnia 1 grudnia 1881.

176 3—3) K. k. galiz. Statthalteri. Nr. 68038 ex 1881.

Konkurs-Ausschreibung.

Bezeichnung der zu besetzenden Stelle	Benennung der Behörde bei welcher die Stelle in Erledigung gekommen	Mit dieser Dienststelle verbundene Bezüge an: Gehalt fl.	Gehalt kr	Activitäts Zulage fl	Activitäts Zulage kr	Emolumente	Taggeld fl.	Taggeld kr	Erforderliche Kenntnisse und sonstige Bedingungen zu deren Erlangung	Ob für den betreffenden Dienst erford. ist: eine Probepraxis und von welcher Dauer	die Ablegung einer Prüfung und aus welchen Gegenst.	Behörden-Aemter Unternehmungen etc. wo die Kompetenzgesuche einzubringen sind	Bewerbungs termin und von welchem Zeitp an gerech.	Anmerkung
Eine Dienerstelle bei den Lehrkanzeln des Maschinenbaues u. der Mechanik	K. k. technische Hochschule in Lemberg	300		75		Livrée eventuell Natural-Quartier			1. Kenntnis der Landessprachen im Wort und Schrift. 2. Der Nachweis, dass der Bewerber ein ausgelerter Maschinenschlosser ist.	Eine Probepraxis von 6 Monaten		K. k. galiz. Statthalterei durch das Rectorat der k. k. technischen Hochschule in Lemberg.	Bis Ende Februar 1882	Dieser Dienstposten, der laut des Gesetzes vom 19 April 1872 (R. G. B. Nr. 60) für ausgediente Unteroffiziere vorbehalten ist, kann im Sinne der §§. 12 u. 13 dieses Gesetzes auch andern geeigneten Bewerben verliehen werden.

Lemberg am 31 Dezember 1881.

(217 3—3) **Edykt.**

L. 3650. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia kwoty 150 zł. odbędzie się na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie tu w sądzie w dniach 10 lutego, 10 marca i 21 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Piotra Szewczuka pod l. k. 31 w Barżni górnej położonej

C. k. Sąd powiatowy.

Lubaczów dnia 27 września 1881.

(116 3—3) **Edykt.**

L 6932. C. k. sąd miejsko deleg. powiatowy w Tarnopolu ustanawia dla Michała Winnickiego z miejsca pobytu niewiadomego z powodu doręczenia uchwały tabularnej z dnia 15 lipca 1880 l. 10508 kuratora w osobie pana adwokata dra Glogera z zastępstwem pana adwokata dra Axelrada z poleceniem by tegoż kuranda należycie zastępował. Tarnopol dnia 26 czerwca 1881.

(215 3—3) **Edykt.**

L. 30259. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia niniejszem nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Salomona Kofflera, że przeciw nim Aleksander Schorr w sądzie tutejszym pozew o uznanie, że suma 277 zł. 53 ct. z pn. w stanie biernym realności n. k. 28 w Drohobyczu prenotowana przez zadawnienie zgasła i wykreśloną być ma z pn. wytoczył, na co uchwałą z dnia dzisiejszego termin do rozprawy ustnej na dzień 13 lutego 1881 o 10 godz. rano wyznaczonym został

Dla niewiadomych z nazwiska, życia i miejsca pobytu pozwanych spadkobierców Salomona Kofflera ustanowił sąd tutejszy kuratora w osobie pana adwokata dra Wolskiego i tymże spadkobiercom poleca, ażeby względem obrony swej z kuratorem tym się porozumieli, lub też innego pełnomocnika sobie obrali i sądowi oznajmili, ileże w przeciwnym razie skutki z zaniedbania wynikłe sami sobie przypisać będą musieli

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz dnia 18 grudnia 1881.

(219 3—3) **Edykt.**

L. 4233. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia resztującej kwoty 236 zł 37 ct. w a. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie tu w sądzie w dniach 10 lutego, 10 marca i 21 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużnej masy spadkowej po śp. Jurku Gwozd pod l k. 9 w Dąbrowie położonej.

Cena wywołania wynosi 750 zł. w. a.
Wadyum 75 zł. w. a.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów 27 września 1881.

(115 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 11241. C k. sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnopolu podaje do wiadomości, że przymusowa sprzedaż parceli budowlanej pod l. 173 w Dołżance wedle wykazu hipotecznego l. 16 Michała Hudiuka i Naści Hudiuk własnej odbędzie się na rzecz Samuela Safira celem zaspokojenia sumy 15 zł. 97 ct. w. a. z pn. dnia 26 stycznia, 28 lutego i 30 marca 1882, zawsze o 10 godzinie przed południem, na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej kwotę 65 zł. wynoszącej. Wadyum 6 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Tarnopol dnia 15 sierpnia 1881.

(232 3—3) **Edykt.**

L. 7023. C. k. sąd powiatowy delegowany dla okolicy miasta Lwowa Sect. II czyni wiadomo, iż na żądanie uprzyw. zakładu kred. włościańskiego w celu zaspokojenia resztującej dłużnej kwoty 100 zł. 12 ct. w. a. z większej 150 zł. w. a. pochodzącej z odsetkami po 12 pr. od 28 lutego 1874, aż do dnia rzeczywistego zapłaty, tudzież dalszemi 3 pr. odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej, czyli łącznie 15 prc., a wskutek ogólnego zniżenia 10 prc, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 11 zł 94 ct. i obecnie przyznanych kosztów egzekucyjnych 7 zł 96 ct. w. a. przymusowa sprzedaż połowy realności, dłużników Onufrego i Anastazyi Jajko własnej w Jaryczowie nowym pod Nr 2346/554 położonej, w drodze publicznej licytacyi na dniu 6 lutego 1882 o 10 rano w tut. sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania stanowi 200 zł i chęć kupienia mający złożyć ma 20 zł. w. a. jako wadyum w gotówce, w obligacyach państwa w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo w listach zastawnych zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie wraz z kuponami nie zapadłemi według ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej uwidocznionego.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Lwów dnia 21 czerwca 1881.

(229 3—3) **Obwieszczenie.**

L 70802. W celu wykonania budowli regulacyjnych na Dniestrze pod Maryampolem odbędzie się w c. k. Starostwie w Stanisławowie dnia 3 lutego 1882 licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Cena fiskalna wynosi dla przekopów

G. H. i J. K.	17783	zł. 66	ct
Dla tamy zamykającej L. M.	2984	„ 19	„
„ „ „ N. O.	510	„ 88	„
Razem	21278	zł. 73	ct

Warunki budowy można przeglądnąć w rzeczonem c. k. Starostwie, do którego także oferty, ułożone według przepisów i zaopatrzone w 5 pr. wadyum w oznaczonym terminie najdalej do godziny 12 w południe wniesione być mają.

Oferty spóźnione lub nieułożone według przepisów nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 31 grudnia 1881.

(128 3—3) **Edykt**

L. 13177. Sokalski c k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Izraela Ledera w kwocie 86 zł. — ct. w. a przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Piotra Butryna realności pod l. k. 55 w Nowym dworze ciało hipoteczne stanowiącej na dniu 14 marca 1882, 18 kwietnia 1882 i 23 maja 1882 zawsze od godziny 10 rano w gmachu sądowym; w pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę za cenę wyższą, lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej. Resztę warunków tudzież protokoły opisania i ocenienia tej realności przejrzeć można w registraturze sądu tegoż

Poręczne wynosi 14 zł. w. a.

Sokal dnia 12 grudnia 1881.

(81 3—3) **Edykt.**

L. 29603. Dnia 24 lutego 1882 o godź. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. spis. 179 w Borysławiu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Keili Oberländer przeciw Jozefowi Kuttenplann o 277 zł 40 ct w. a.

Na tym terminie jako trzecim po ułożeniu warunków ułatwiających realność ta za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 198 zł. 80 ct. w. a.

Wadym 9 zł. 90 ct. w. a.

C k. sąd powiatowy.

Drohobycz 16 grudnia 1881.

(113 3—3) **Edykt.**

L 10148. C.k. sąd powiatowy miejski del. w Tarnopolu zawiadamia niniejszem, że w celu doręczenia uchwały tabularnej z dnia 16 lipca 1880 l. 10512 dla Maryanny Matusiewicz z miejsca pobytu niewiadomej, przeznaczonej w sprawie Dyrekcyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw niej pto. zgłoszenia prawa zastawu dla sumy 300 zł. na realności pod l. 64 w Białej położonej, kuratorem adw. Dr. Łuczakowski ustanowiony został.

Tarnopol 3 października 1881.

(94 3—3) **Edykt.**

L 35949. C. k. Sąd miejsko delegowany dla spraw cywilnych w Krakowie podaje do publicznej wiadomosci, iż na zaspokojenie kwoty 400 zł. w. a z. pn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Krakowie odbędzie się w dniu 17 lutego, 17 Marca i 21 Kwietnia 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tut. sąd gmachu przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności, położonej pod l. k. 5 w Dziekanowicach, w Starostwie Krakowskiem, dla której gruntowe księgi utrzymuje się w tut. sądzie wedle wykazu hip l. 5 gminy katastralnej Dziekanowice poz. 1. häer na imię Teresy Bochenkowej intabulowanej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 896 zł. 96 ct.

Wadyum wynosi 89 zł. 69 ct.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie

Dla wierzycieli, którymby ta uchwała z jakiego bądź powodu doręczoną być nie mogła i którzyby na realności sprzedać się mającej po dniu 1 października 1881 prawo zastawu nabyli ustanawia się kuratora w osobie adwokata Dr. Schóna w Krakowie.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akt oszacowania powyższej realności można przejrzeć w tut, sąd. registraturze.

Kraków 29 listopada 1881.

(233 3—3) **Sprostowanie.**

L. 17. Ogłoszony w Nr. 298 r. 1881, 1 i 2 r. 1882 Gazety Lwowskiej edykt z 12 listopada 1881 l. 6683 w sprawie Judy Rozenheka przeciw spadkobiercom Maksyma Pancha pto. 320 zł, którym licytacya realności pod l. k 120 w Peczeniżynie dłużników własnej, rozpisano, prostuje się w ten sposób, że sprzedać się mająca realność nosi Nr. l. k. 102 w Peczeniżynie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Peczeniżyn dnia 3 stycznia 1882.

(218 3—3) **Edykt.**

L. 4029. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia kwoty 500 zł. w. a. odbędzie się na rzecz gal. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie tu w sądzie w dniach 10 lutego, 10 marca i 21 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności, dłużników Wasyla i Maryi małż. Dubików własnej pod l. k. 23 Sec. III w Lubaczowie na Hurczu położonej.

Cena wywołania wynosi 1200 zł. w. a.
Wadyum 120 w. a.

Lubaczów dnia 23 września 1881.

(216 3—3) **Edykt**

L 3615. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia kwoty 800 zł w. a odbędzie się na rzecz gal. zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie, tu w sądzie w dniach 10 lutego, 10 marca i 21 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności, dłużników Jędrzeja i Iwana Zurawłów pod l k. 13 w Opace położonej.

Cena wywołania wynosi 1800 zł. w. a.
Wadyum 180 zł.

Lubaczów dnia 27 września 1881.

(227 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 19344. Wcelu obsadzenia hurtownej sprzedaży tytoniu w Chyrowie, z którą jest połączoną drobiazgowa sprzedaż stempli od 5 zł. na dół, rozpisuje się konkurencyę za pomocą podania pisemnych ofert.

Oferty te zaopatrzone kwotą 60 złr. jako wadyum, tudzież poświadczeniem pełnoletności, moralności i dostatecznego funduszu obrotowege, powinny być wniesione najdalej do 28 stycznia 1882 do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze.

Obrót tej hurtownej sprzedaży tytoniu wynosił w roku 1880,

co do tytoniu	13553	zł. 39	ct.
co do stempli	468	„ 30	„
razem . .	14021	zł. 69	ct.

Bliższe warunki licytacyi i wykaz dochodu mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze.

C. k powiatowa Dyrekcya skarbu.

Sambor dnia 8 stycznia 1882.

(239) **Ogłoszenie.**

L. 4. Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu składa arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Bogdanówka w biurze n. 8 c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu do powszechnego wglądnienia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wniesione być mogą przed komisyą hipoteczną do dnia 19 stycznia 1882 w którym to dniu dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Tarnopol dnia 9 stycznia 1882.

(158 3—3) **Edykt.**

L 50201. C. k. sąd krajowy ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu celem zaspokojenia pretensyi gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego w kwocie 91529 zł. 54 ct. z pn. odbędzie się dnia 20 lutego, 20 marca i 20 kwietnia 1882, każdym razem o godz. 10 przed południem przymusowa licytacya dóbr Choronów, Brückenthal, Chlewczany i lasy ad Chlewczany w powiecie Rawskim położonych, a wedle wykazu hipotecznego l. 284 karty własności B l. 11 dom. 187 pag. 426 n. 15 haer. wykazu hipotecznego l. 276 karty własności B l. 13 i dom. 512 pag. 435 n. 2 haer. do Aleksandra Soroczyńskiego należących że na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny wywołania 197.900 zł. lub przynajmniej za tę cenę, na trzecim terminie tylko za sumę, któraby na zaspokojenie gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego z należytościami podrzędnemi wystarczyła, sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 19790 zł złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno; nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli Romana Soroczyńskiego, Abrahama Aberdama, nieletnich Romana i Adeli Soroczyńskich i ks. Jana Kozowca adw. dr. Pająk kuratorem, a jego zastępca adwokat dr. Bliziński ustanowiony został, zaś dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 23 kwietnia 1881 rzeczowe prawa na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Krzyżanowski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Bodek mianowany został.

Lwów dnia 24 grudnia 1881.

(207 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 9291/pr. Gdy Wysokie c. k. Ministerstwo Sprawiedliwości przeprowadzoneą licytacyę za pomocą ofert pisemnych względem robót murarskich i kamieniarskich do nowej budowy gmachu dla sądu obwodowego i domu więziennego w Suczawie, z powodu niekorzystnego wyniku nie zatwierdziło, rozpisuje się z powołaniem się na obwieszczenie z dnia 4 października 1881 l. 7033 w urzędowym dzienniku Gazety lwowskiej Nr. 229, 230 i 231 nowa licytacya za pomocą ofert pisemnych z terminem najdalej do 31 stycznia 1882 do 12 godziny w południe względem oddania przedsiębiorcy wyż wymienionych robót, oprócz tego ale także wszystkich innych głównych robót mianowicie:

1) robót ciesielskich za złożeniem wadyum 350 złr.

2) robót stolarskich za złożeniem wadyum 420 złr.

3) robót ślusarskich i kowalskich za złożeniem wadyum 470 złr.

4) robót blacharskich za złożeniem wadyum 140 złr.

5) robót krycia łupkiem za złożeniem wadyum 190 złr.

Wadya złożone być mogą w c. k. urzędzie podatkowym w Suczawie albo w głównej kasie krajowej we Lwowie, zaś oferty wniesione być mają u kierownictwa budowy domu dla sądu obwodowego i domu więziennego c. k. inżyniera Czapa w Suczawie w wyż oznaczonym terminie, gdzie też przejrzeć można plany jakoteż ogólne i szczegółowe warunki.

Odpisy do ofert dołączyć się mających wykazów robót i tabeli pojedyńczych cen, jako też odpisy warunków otrzymać można u wspomnionego kierownictwa budowy za złożeniem kosztów za wszystko razem 4 złr. 5 ct., dla oferentów zaś które wspomnione wykazy i warunki już tylko względem robót pod 1 do 5 poszczególnionych potrzebują tylko 2 złr 20 ct..

Nakoniec zwraca się uwagę, że oferentom dozwolonem jest przejrzeć ceny fiskalne u kierownictwa budowy i nadmienia się ponownie, że wadya za roboty mularskie wynoszą 3.300 złr. zaś za roboty kamieniarskie 230 złr.

Z Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego

We Lwowie dnia 26 grudnia 1881.

(182) **Obwieszczenie.**

L. 7030. Sąd obwodowy w Nowym Sączu ogłasza, że w roku 1882 umieszczane będą obwieszczenia wpisów do rejestru handlowego w urzędowych dziennikach Gazety Lwowskiej i Wiener Zeitung, zaś wpisów do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych tylko w dzienniku Gazety Lwowskiej.

Nowy-Sącz d. 31 grudnia 1881.

(271 1—3) **Edykt.**
L. 14843. C. k. sąd powiatowy miejski deleg. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto. 292 zł. 16 ct. w. a. z pn. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 159 w Krowi y dłużnika Pawła Biłous własnej, w jednym terminie na dzień 7 lutego 1882 o godzinie 9 rano wyznaczonym, na którym realność ta i poniżej ceny wywołania 3000 zł. wynoszącej pozbytą zostanie.
Wadyum wynosi 150 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.
Tarnopol 20 października 1881.

(268 1—3) **Edykt.**
L. 11963. C. k. sąd powiatowy miejski deleg. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego 130 zł. 11 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności Nr. 47 w Czołhańszczyźnie dłużnika Jaśka Zborowskiego własnej, dnia 7 lutego 1882, 9 marca 1882 i 13 kwietnia 1882 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny wywoławczej kwotę 425 zł wynoszącej pozbytą zostanie.
Wadyum wynosi 42 zł. 50 ct.
Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.
Tarnopol 4 września 1881.

(166 1—3) **Edykt.**
L. 13124. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Kołomyi ogłasza iż w sprawie egzekucyjnej Herscha Scheine a przeciw masi leżącej ś. p. Iwana Pauluka pto. 50 zł. w. a. z pn. odbędzie się publiczna przymusowa licytacya realności pod l. 162 w Oskrzesińcach położonej dłużnika własnej, w dniach: 9go lutego, 10go marca i 14 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano z tem, iż realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko wy ej lub za cenę szacunkową w kwocie 390 zł przy trzecim także i poniżej sprzedaną będzie.
Zakład wynosi 39 zł.
Kołomyja dnia 30go września 1881.

(262 1—3) **Edykt.**
L. 6612. C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 133 w Sanoku położonej, a względnie przedniego domu teże realności do dłużnika Berla Epsteina względnie do jego masy spadkowej należącego.
Do licytacyi tej wyznacza się termin na 24 stycznia, 24 lutego i 30 marca 1882, zawsze o godzinie 10 rano.
Cena wywołania wynosi 4267 zł. 10 ct. wadyum 427 zł. Reszta warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przeglądnąć w tutejszym sądzie.
Dla wierzycieli, którzyby po dniu 14 sierpnia 1881 na rzeczonej realności prawo zastawu uzyskali lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratora w osobie p. Ludwika Swierczyńskiego w Sanoku.
Sanok dnia 31 października 1881.

(261 1—3) **Edykt.**
L. 4193. C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 30 w Srogowie dolnym położonej wykazem hipotecznym l. 46 objętej, wedle karty własności l. p. 1 Iwana Harkały własnej.
Do licytacyi tej wyznacza się trzy terminy a to na dzień 23 stycznia, 23 lutego i 27 marca 1882 zawsze o godz. 10 rano.
Cenę wywołania stanowi 280 zł., wadyum 28 zł. Reszta warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania przeglądnąć można w tutejszym sądzie.
Dla wierzycieli którzyby po dniu 30 kwietnia 1881 na rzeczoną realność prawo zastawu uzyskali, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucya licytacyjna doręczyć nie było można, ustanawia się kuratora w osobie adwokata dra Iskrzyckiego w Sanoku.
Sanok dnia 7 czerwca 1881.

(260 1—3) **Edykt.**
L. 3265. C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 70/60 w Wujskiem położonej, ciała tabularnego nietanowiącej, Feśka Gregi własnej.
Do licytacyi tej wyznacza się termin na dzień 23 stycznia, 23 lutego i 27 marca 1882, zawsze o godzinie 10 przed południem.
Cena wywołania wynosi 120 zł., wadyum 12 zł. Resztę warunków i akt oszacowania można przeglądnąć w tut. sądzie.
Sanok dnia 29 września 1881.

(259 1—3) **Edykt.**
L. 895. C. k. sąd pow. w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włoś. pod lk. 54 w Prusieku położonej, wykazem hipotecznym l. 142 objętej, wedle karty własn. l. p. 1 Jędrzeja Solona własnej.
Do licytacyi tej wyznacza się dwa termina a mianowicie na dzień 23 stycznia i 23 lutego 1882 a gdyby realność ta na tych dwóch terminach wyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną nie była, natenczas wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 27 marca 1882, każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania wynosi 580 zł., wadyum 58 zł. a. w. Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przeglądnąć w tutejszym sądzie.
Dla wierzycieli, którzyby po dniu 13 stycznia 1871 na rzeczonej realności prawo zastawu uzyskali, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucyę licytacyjną doręczyć nie było można, ustanawia się kuratora w osobie pana Ludwika Swierczyńskiego w Sanoku.
Sanok dnia 25 maja 1881.

(257 1—3) **Edykt.**
L. 10333. Wskutek przyzwolenia c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu uznaje się Michała Synowickiego z Nagorzanki marnotrawcą, dodając mu kuratora w osobie Michała Osadciów z Nagorzanki.
C. k. Sąd powiatowy.
Czortków dnia 12 listopada 1881.

(258 1—3) **Edykt.**
L. 11412. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie uznał Juliannę Trynalewską z Połowiec marnotrawczynią, kuratorem ustanowiono Semania Franków z Połowiec.
C. k. Sąd powiatowy.
Czortków dnia 28 listopada 1881.

(281 1—3) L. 43192.

Obwieszczenie konkursu.

W celu nadania stypendyum księdza Medarda Jelity Neronowicza, opróżnionego z początkiem roku szkolnego 1881/82 rozpisuje się konkurs do końca lutego 1882.
Rzeczone stypendyum wynosi obecnie 60 zł. rocznie i może być podwyższone w miarę powiększenia się dochodów funduszu stypendyjnego.
To stypendyum przeznaczone jest wyłącznie dla ubogiego ucznia, pochodzącego z miasta Nowego Sącza.
Podania ubiegających się o to stypendyum zaopatrz ne w metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, tudzież świadectwo szkolne z ostatnich dwóch półroczy, należy wnieść na ręce przełożonych Dyrekcyi szkolnych do c. k. Namiestnictwa przed upływem terminu konkursowego.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów dnia 7 stycznia 1882.

(225 1—3) **Obwieszczenie.**
L. 8485. C. k. sąd powiatowy w Szczerzcu uwiadamia odnośnie do obwieszczeń z dnia 25 stycznia 1880 l. 11545 w numerach 49, 50 i 51 Gazety Lwowskiej z roku 1880 ogłoszony h, że przedsięwzięcie celem wydobycia 300 zł. w. a. Samuelowi Bienstokowi od Iwana i Matrony Michajłów się należącej przymusowej licytacyjnej sprzedaży 22/39 części realności pod l. 25 w Dmytrzu, starostwie Lwowskiem położonej, wedle Dom: Tom: I p. g: 97 n: 3: haer: Iwana Michajłów własnej, dnia 7 lutego 1882 o godzinie 10 rano w tutejszym kancelaryi.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 465 zł wadyum wynosi 24 zł.
Na powyższym terminie realność rzeczona także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.
Resztę warunków licyta yjnych, protokół oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Szczerzec dnia 30 listopada 1881.

(224 1—3) **Edykt.**
L. 3600. C. k. sąd powiatowy w Lutowiskach podaje do wiadomości, że dnia 4 czerwca 1877 zmarł w Hulskiem bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Wasyl Harnik.
Ponieważ życie i miejsce pobytu jego syna Jurka Harnik sądowi nie jest wiadome, a tenże do tego spadku prawnie konkuruje przeto wzywa się go by się do roku od dnia dzisiejszego licząc do tego spadku zgłosił, w przeciwnym razie bowiem sprawa spadkowa z innymi oświadczonymi się spadkobiercami i jego kuratorem Iwanem Wosiów u ończony będzie.
C. k. sąd powiatowy.
Lutowiska d. 31 października 1881.

(266 1—3) **Edykt.**
L. 11964. C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 196 zł. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 37 w Łozowie dłużnika Jana Brodzkiego własnej dnia 7 lutego, 9 marca i 20 kwietnia 1882 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny wywołania 450 zł. wynoszącej, pozbytą zostanie.
Wadyum wynosi 45 zł. resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.
Tarnopol 25 sierpnia 1881.

(276 1—3) **Edykt.**
L. 4365. C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia iż dnia 13 lutego, 13 marca i 14 kwietnia 1882, zawsze o 9 rano egzekucyjna sprzedaż realności dod l. k. 5 w Jaworniku położonej, Katarzyny Przygoda własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wierzytelności Stanisława Raka, kuratora masy Józefa Raka w kwocie 35 zł $9^{1}/_{2}$ ct. w. a. z pn. przedsięwziętą i przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa 443 zł.
Wadyum 44 zł w. a.
Akt opisania i oszacowania, jako też reszta warunków licytacyjnych są w aktach do przejrzenia.
Strzyżów 25 listopada 1881.

(256 1—3) **Obwieszczenie.**
L. 282. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Jakóba Krocha, kramarza towaró sukiennych w Tarnowie zamieszkałego, a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jako też do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. P. P. z r. 1869 Nr. 1 obowiązuje.
Komisarzem konkursowym zamianowanym został p. Dr. Teofil Warchałowski c. k. adjunkt sądu obwodowego w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat Dr. Brzeski.
Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd tub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 20 stycznia 1882 o godzinie 10 przed południem w biórze komisarza konkursowego, na którem stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.
Wszyscy do tej masy konkursowej, jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczone mi były, powinni takowe do dnia 20 marca 1882, stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrozony h w sądzie zgłosić i na posłuchaniu w dniu 14 kwietnia 1882, o godzinie 10 przed południem odbyć się mającem, do likwidacyi i do uporządkowania podać. Termin ostatni służyć ma zarazem ja o termin do zawarcia ugody, w §. 68 u. k. przewidzianej, na który tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.
Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny bior w miejsce zawiadowcy masy jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać tanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.
Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".
W Tarnowie dnia 9 stycznia 1882.

(263 1—3) **Edykt.**
L. 302. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Szlomę Pulman, że na prośbę Aby Arnolda wyznaczono uchwałą z dnia dzisiejszego termin na 14 lutego 1882 o godzinie 10 rano do wykazania że renotacya prawa zastawu dla sumy 850 zł. pol. czyli 212 zł. 30 kr. m. k. w stanie biernym realności pod l. $18^{1}/_{4}$ w Stanisławowie położonej, na rzecz Szlomy Pulmana uskuteczniona, usprawiedliwioną została, lub że wierzyciel termin do tego usprawiedliwienia sobie otwarty trzymał.
Gdy miejsce pobytu Szlomy Pulmana sądowi nie jest wiadome ustanowiono dla niego kuratora w osobie adwokata Dra Bardacha i wzywa się niebędącego, aby na powyższym terminie albo osobiście stanął, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebne wyjaśnienia wcześnie udzielił, albo nareszcie innego obrońcę sobie obrał, ile że w razie przeciwnym niepomyślne skutki prawne sam sobie przypisze.
Stanisławów dnia 7 stycznia 1882.

(277 1—3) **Obwieszczenie.**
L. 15574. W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się publiczna sprzedaż realności Nr. 62 w Brygidynie wedle Tom. XVII. pag. 231, 233, 240, 241, Walentego Heuchel własnej na rzecz Ley Rosenberg na zaspokojenie sumy 480 zł. w. a. z pn. w dniu
23 lutego
23 marca 1882
27 kwietnia
każdym razem o godzinie 10 z rana.
Cena wywołania 2090 zł. w. a. zakład 210 zł. w. a.
Bliższe warunki licytacyjne i wyciąg tabularny można w tusądowej registraturze przejrzeć.
Stryj dnia 10 grudnia 1881.

(275 1—3) **Edykt.**
L. 6543. Odnośnie do edyktu z 10 kwietnia 1881 l. 682 ogłasza c. k. sąd powiatowy w Mikołajowie iż w takowym odbędzie się dnia 14 lutego 1882 o 10 rano przymusowa publiczna licytacya realności lk. 148 wydzielonej połowy gruntów w Rozwadowie wedle wykazów hipotecznych tejże gminy l. 473 i 474 dłużnika Fedia Kowala własnych na rzecz Fedia Sierzanta pto 592 zł. z pn. Sprzedaż nastąpi i niżej ceny szacunkowej nie wywołania 895 zł. wadyum wynosi 90 zł. Bliższe warunki wyciąg tabularne i protokół oszacowania można przejrzeć w registraturze. Niewiadomych wierzycieli i którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła zawiadomiono przez kuratora c. k. notaryusza w Mikołajowie Władysława Manasterskiego.
Mikołajów 2 listopada 1881.

(270 1—3) **Edikt.**
Z. 9217. Von Seiten des k. k. städt. deleg. Bezirks-Gerichtes in Tarnopol wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der Forderung des Jona Wohl von 415 fl. die öffentliche Feilbiethung der laut Grundbuchseinlage Nr. 60 der Katastralgemeinde Dołżanka dem Jacko Kolasa eigenthümlich gehörigen Realität sub Nr. 164 in Dołżanka am 7 Februar 1882, 9 März 1882 und 20 April 1882 jedesmal um 9 Uhr V. M. im hg. Gerichtsgebäude stattfinden wird. Bei dem ersten u. zweiten Termine wird diese Realität nur über oder um den Schätzungswert, bei dem dritten auch unter demselben veräußert werden.
Als Ausrufspreis gilt der Schätzungswert 1830 fl.
Vadium beträgt 10 pr. hievon.
Der Ersteher wird verpflichtet sein, alle auf dem Gute haftenden Schulden bis zur Höhe des Kaufpreises zu übernehmen, wenn die Gläubiger ihr Geld von den allenfalls vorhergesehenen Auftündigung nicht annehmen wollten. Die näheren Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.
Tarnopol am 9 Juli 1881.

(269 1—3) **Edikt.**
Z. 11856. Von Seiten des k. k. städt. deleg. Bezirks-Gerichtes in Tarnopol wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der Forderung des Jona Wohl 460 fl. die exekutive Feilbiethung der laut Grundbuchseinlage Nr. 219 der Katastralgemeinde Dołżanka der liegenden Nachlaßmaße nach Anastazya Krywka eigenthümlich gehörigen Realität sub Nr. 129 in Dołżanka, am 7 Februar 1882, 9 März 1882 und 13 April 1882, jedesmal um 9 Uhr im hies. Gerichtsgebäude stattfinden wird. Bei dem ersten u. zweite Termine wird diese Realität nur über oder um den Schätzungswert, bei dem dritten auch unter demselben veräußert werden.
Als Ausrufspreis gilt der Schätzungswert 1110 fl.
Vadium beträgt 10 pr. hievon.
Der Ersteher wird verpflichtet sein, alle auf dem Gute haftenden Schulden bis zur Höhe des Kaufpreises zu übernehmen, wenn die Gläubiger ihr Geld von dem allenfalls vorhergesehenen Auftündigung nicht annehmen wollten.
Die näheren Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.
Vom k. k. städt. deleg. Bezirks-Gerichte.
Tarnopol am 6 September 1881.

L. 68038. (282 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia w lwowskiej c. k. szkole politechnicznej posady sługi przy katedrach budowy machin i mechaniki, rozpisuje się konkurs z terminem do końca lutego 1882.
Z posadą tą połączoną jest roczna płaca w kwocie 300 zł. wraz z dodatkiem aktywalnym 75 zł. i liberyą, ewentualnie pomieszkanie.
Ubiegający się o powyższą posadę winni udowodnić znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, wiek swój, stan, tudzież fizyczną zdolność potrzebne do pełnienia obowiązków.
Prócz tego ma kandydat udowodnić, że jest wyzwolonym ślusarzem maszynowym.
Podania o tę posadę należy wnieść w terminie wyżej wskazanym do c. k. Namiestnictwa na ręce Rektoratu lwowskiej c. k. Szkoły politechnicznej, a to jeżeli kandydat zostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy.
Obsadzenie tej posady będzie na razie prowizoryczne na pół roku, poczem nastąpić może stałe mianowanie.
W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr 60) przy obsadzeniu rzeczonej posady mają pierwszeństwo wysłużeni podoficerowie c. k. armii, posiadający przepisany certyfikat i żądaną kwalifikacyę, a dopiero w braku takich kandydatów stanu wojskowego, mogliby być uwzględnieni kompetenci cywilni.
Z c. k. Namiestnictwa
We Lwowie dnia 31go grudnia 1881.

L. 317. **Ogłoszenie.** (205)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. § 489 i 493 sp. k i §. 37 u. p. że treść artykułów umieszczonych w numerze 5 czasopisma „Kuryer paryski" z dnia 15go listopada 1881 pod napisem: „Sejm galicyjski" i „Jeszcze polemi a" zawiera znamiona zbrodni z §. 65 lit. a uk., artykuł zaś pod napisem „Rozmaitości" zawiera znamiona występku z §. 300 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów dnia 6go stycznia 1882.

(245 2—3) **Edykt.**

L 9261. C. k. sąd powiatowy w Nowym-targu zawiadomia p. Antoniego Dedlera z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu tudzież Wysokiemu c. k. skarbowi Państwa do rąk c. k. Prokuratoryi skarbu we Lwowie wytoczyli pozew de pr. 26 listopada 1881 l. 9261 Jakób i Kunegunda małż. Goldfingerowie o ekstabulacyę sumy 773 zł. 2½ ct. m. k wraz z zaintabulowanemi w stanie czynnym i biernym tej sumy wpisami w stanie biernym realności Nr. 14 w Nowymtargu zaintabulowanych.

Tymczasowym kuratorem nieobecnego p. Antoniego Dedlera ustanowiony został na jego koszt i niebezpieczeństwo p. Józef Schowal, któremu pan? wszystkie dokumenta jakie się sprawy dotyczą, udzielić lub innego zastępcę w miejsce ustanowionego kuratora wymienić ma.

Nowy targ dnia 22 grudnia 1881

(244 2—3) **Edykt.**

L. 4656. C k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że Agnieszka Bandura z Myszkowic w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z 28 listopada 1881 l. 16390 za marnotrawczynię uznaną i Pańko Lazura z Myszkowiec kuratorem jej ustanowionym został.

Mikulińce 31 grudnia 1881.

(171 3—3) **Edykt.**

L. 53907. C. k. sąd pow. miej. deleg. sec. I. we Lwowie ogłasza, iż celem ściągnięcia pretensyi 10 zł. z pn. Stowarzyszeniu wzajemnej pomocy dyetaryuszów galic należnej odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 8 i 24 lutego, tudzież 8 marca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż sumy 500 zł. z pn. wedle dom. 452 pag. 111 nr. 14 on. w stanie biernym dóbr Berdychów z przyległ., Michała Russockiego własnych, na rzecz dłużnika Edwarda Szumańskiego zahipotekowanej, przy których to dwóch pierwszych terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim zaś terminie za jakąbądź cenę sprzedaż nastąpi

Cena wywołania wynosi 500 zł., wadyum 50 zł. Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny, przejrzeć można w tusądowej registratraturze.

O czem się chęć kupienia mających, zaś wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 6 listopada 1881 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego dla nich kuratora adw. dra Siterskiego uwiadamia

Lwów dnia 20 grudnia 1881

(201 3-3) **Edykt.**

L. 3953 C. k sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Salamona Klein w kwocie 130 zł. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 6 lutego, 6 marca i 27 marca 1882 o godzinie 9 z rana przymusowa licytacya tabularnej realności wykazem hipotecznym Nr. 453 objętej pod l. k. 43 w Nastasowie, na pierwszych dwu terminach za cenę wywołania lub wyżej, na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 640 zł.

Wadyum 64 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyi i protokół oszacowania przejrzeć można w t. sąd registraturze.

O czem się wszystkich wierzycieli jak też i tych. którzyby po dniu 22 pazdziernika 1881 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna dla jakichkolwiekbądź przyczyn doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora Jana Pyndusa z Nastasowa zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Mikulińce 20 listopada 1881.

Doniesienia prywatne.

Służąca

rzetelna i zręczna do wszelkich usług w domu familijnym, poszukuje miejsca we Lwowie. Bliższą wiadomość udzieli Biuro wywiadowcze **Józefa Birkiego**, Lwów, Rynek l. 26, I. piętro (250 1-10)

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księst. Krakowskiem na rok 1882

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi *„GAZETY LWOWSKIEJ“*

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.,** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

W Stowarzyszeniu „Pracy Kobiet”

rozpoczął się znowu **nowy kurs sukien damskich** połączony **z ćwiczeniami praktycznemi.**

Prócz tego utrzymuje Stowarzyszenie w r. b. Szkołę szycia białego, cerowania, haftów, szycia na maszynie, wyrobu frędzli, koronek klockowych i robót maszynowo-pończoszkowych.

O warunkach przyjmowania uczennic dowiedzieć się można codziennie z wyjątkiem dni niedzielnych i świątecznych od g. 8 rano do 5tej wieczorem. — Biuro wywiadowcze poleca nauczycielki, bony i panny służące.

Stowarzyszenie przyjmuje zamówienia na bieliznę i roboty pończoszkowe wszelkiego rodzaju. (Ulica Teatralna l. 10).

L. 1332 (230 3—3)

Konkurs

na posadę Sekretarza Rady powiatowej w Rohatynie; pierwszy rok po przyjęciu pozostaje kandydat prowizorycznie — pensya roczna 800 zł. dodatek na mieszkanie 100 i dodatek drożyzniany 160 zł na fundusz emerytalny strąca się z pensyi stałej 6 pr. 48 zł. rocznie; do tego funduszu składa Rada powiatowa taką samą kwotę.

Wymaganym jest wiek nie późniejszy nad lat 50 świadectwo przynajmniej 2 egzaminów prawniczych państwowych, odpowiednią praktykę administracylną, i znajomość języków krajowych i niemieckiego.

Podania należycie ostemplowane wraz z wymaganemi świadectwami wnieść należy do Wydziału Rady powiatowej w Rohatynie najpóźniej do końca lutego r. b.

Z Wydziału Powiatowego w Rohatynie.

L 35 231 3—3)

Obwieszczenie.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę akuszerki miejskiej w Wojniczu z roczną płacą 120 złr aw. z oznajmieniem, że posada ta zostanie obecnie prowizorycznie nadaną i dopiero po wyborze nowej Rady miejskiej nastąpić może stałe jej obsadzenie.

Kandydatki mające chęć ubiegania się o powyższą posadę winne najdalej do końca stycznia 1882 wnieść do Magistratu kr. m. Wojnicza podanie zaopatrzone w metrykę urodzenia, dyplom fachowego uzdolnienia i swiadectwo ck. lekarza powiatowego stwierdzające odpowiednie praktyczne wykształcenie w pomienionym zawodzie.

Od Zwierzchności Gminnej

Wojnicz dnia 9go stycznia 1882.

BIURO Nauczycielskie Heleny Nowoleckiej w Krakowie

Ul. Gołębia Nr. 16.

Powyższa firma ułatwia wybór żądanych **Nauczycielek i Nauczycieli,** posiadających odpowiednią kwalifikacyę, tak pod względem nauk, jak i znajomości **języków obcych** niemniej **muzyki, śpiewu, i rysunków.** Tudzież poleca bony, Polki i cudzoziemki, które na żądanie, sprowadza z zagranicy, z gwarancyą strony moralnej.

Wszelkie w tym rodzaju zlecenia załatwione być **mogą przez korespondencyę, lub osobiste porozumienie.**

H. Nowolecka.

(8495 6 12)

Na karnawał 1882!

Rękawiczki

à la **„Sara Bernhardt“** ze skórek glace i duńskich, francuskim krojem, także z boku sznurowane, robi do miary (279 1—4)

J. N. SPOŻARSKI

rękawicznik

ulica Halicka l. 25 we LWOWIE

Uprasza się o wczesne zamówienie.

Dziełko pod tytułem: **„Podręcznik do ustawy i instrukcyi hipotecznej“** z licznemi wzorami wpisów, podań tabul. i załatwień, oraz spisem orzeczeń c. k. Trybunału, jest do nabycia w księgarni **p. Milikowskiego we Lwowie** i u wydawcy **Alojzego Niemetza**, adjunkta hipot. przy sądzie kraj. **w Krakowie.** — Cena 85 ct. z przesyłką poczt. 95 ct.

(226 3 2)

Wyszczególniona Czteroma medalami i listem pochwalnym.

Plomba balzamiczna do zębów. Ze wszystkich plomb dotychczas używanych. plomba balzamiczna okazała się najpraktyczniejszą, 1) jest ona bardzo łatwą w zastosowaniu; 2) jest nieszkodliwą; 3) dokładnie wypełnia otwór w zębie; 4) natychmiast twardnieje; 5) nie podlega rozkładowi; 6) miazdry zębowej ani też zęba nie niszczy; 7) wstrzymuje pruchnienie i psucie się zęba i nerwu zębowego, w skutek czego nie odnawia się b l zęba.

Esencya aromatyczna do płukania ust. Kilka kropel dodanych do wody, daje bardzo przyjemne, orzeźwiające i wzmacniające dziąsła płukanie, usuwa kamień i nieprzyjemny zapach w ustach, zębom przywraca białość i chroni od psucia się; jest jako środek toaletowy bardzo poszukiwaną. . . . . —80

Esencya miętowa. Kilka kropel dodanych do wody daje bardzo przyjemne, orzeźwiające do ust płukanie. — Częste płukanie ust zapobiega psuciu się zębów i osadzaniu kamienia. —·50

Pasta miętowa do czyszczenia zębów. Oprócz przyjemnego smaku nadaje zębom białość, usuwa kamień i kwas. . . . . —·30

Pasta na zęby roślinno-alkaliczna. — Pasta odznacza się przyjemnym zapachem i smakiem, wybornie oczyszcza zęby i nadaje im perłową białość, zobojętnia kwasy i wzmacnia dziąsła i jako środek toaletowy jest niezbędną. . . . . 1·—

Pastylki aromatyczne do ust dla nadania przyjemnego oddechu przy mówieniu. Szczególnie zaleca się osobom palącym tytoń i cierpiącym na cuchnięcie z ust, pigułka jedna —·5

" " " pudełko . . . . —·50

J. Ihnatowicz mag. farmac. i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Sukiennice l. 20.

(4 2 -?)

K. k. priv. allgemeine österreichische Boden-Credit Anstalt.

Bei der am **2. Jänner 1882** stattgehabten **dreissigsten Ziehung** der 5%igen **Staats-Domänen Pfandbriefe** wurden nachfolgende Nummern gezogen:

Nr. 16001 bis 16100 Nr. 107201 bis 107300 Nr. 181901 bis 182000 Nr. 288501 bis 288600 Nr. 386401 bis 386500 Nr. 446001 bis 446100 Nr. 52901 bis 53000 Nr. 10801 bis 110900 Nr. 201701 bis 201800 Nr. 285701 bis 285800 Nr. 397001 bis 397100 Nr. 491401 bis 491500 Nr. 65201 bis 65300 Nr. 136901 bis 137000 Nr. 211001 bis 211100 Nr. 333401 bis 333500 Nr. 399701 bis 399800 Nr. 489401 bis 489500 Nr. 81901 bis 82000 Nr. 156301 bis 156400 Nr. 245401 bis 245500 Nr. 350801 bis 350900 Nr. 401401 bis 401500 Nr. 97301 bis 97400 Nr. 168701 bis 168800 Nr. 273301 bis 273400 Nr. 379201 bis 379300 Nr. 424901 bis 425000.

Die Rückzahlung dieser gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom **1 März 1882** an bei den Cassen der **Anstalt in Wien und Paris.**

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1. März 1882 auf. Die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht.

Verzeichniss derjenigen Serien verloster Staats-Domänen-Pfandbriefe, von welchen noch Pfandbriefe ausständig sind

(am 31 December 1881).

1601—700 5801—900 6601—700 12501—600 14501—600 15101—200 17101 200 18701—800 19101-200 20701 800 21901—22000 23301—400 401—500 27101—200 601—700 28101—200 29201 300 401-500 31001—100 201 300 301-400 34501-600 36701—800 38301—400 40701—800 41601—700 801—900 42701—800 45401—500 601—700 46801—900 48201—300 401—500 701—800 51001—100 201—300 52401—500 53301—400 54801—900 55301—400 60501—600 801—900 61401—500 62201—300 64801—900 67501-600 69201—300 901—70000 72001—100 75901—76000 77201—300 78101—200 79901-80000 301—400 81801—900 82501—600 83301—400 87201—300 89101—200 90501-600 91401—500 92601—700 94301—400 99501—600 901—100000 001—100 101101-200 102901—103000 301—400 105401—500 108301—400 401—500 111501—600 112701—800 114401—500 901—115000 116701—800 801—900 119101—200 301—400 120001—100 901—121000 123601—700 124001—100 125101—200 128601—700 129301—400 401—500 131801—900 134701—800 140701—800 144701—800 145201—300 301—400 146301—400 148001—100 801—900 901—149000 101—200 901—150000 151301—400 152001—100 154401—500 801—900 156001—100 701—800 157801—900 158301—400 160001—100 601—700 161901—162000 165401—500 167101—200 168001—100 401—500 501—600 169501—600 170901—171000 177401—500 179201—300 182401—500 701—800 183501—600 901-184000 186501—600 187001—100 188001—100 401—500 192901—193000 194001—100 101—200 195001 100 901—196000 197101—200 199601-700 200001—100 401—500 201001—100 401—500 202801—900 207301—400 211501—600 212801—900 901—213000 220101—200 221101—200 701—800 223801—900 226601—700 230401—500 601—700 231901—232000 236501—600 237601—700 901 238000 101—200 239501—600 240401—500 243001—100 245201—300 801-900 901—246000 247801—900 250101—200 301—400 254201—300 501—600 255501 600 257101—200 601—700 259001—100 401—500 901—260000 261801—900 263001—100 266401—500 901—267000 601—700 269101—200 901—270000 501—600 271101—200 273201—300 274301—400 801—900 275001—100 201—300 301—400 277601—700 283401—500 286001—100 287101—200 289901—290000 001—100 201—300 291601—700 292401—500 293901—294000 295301—400 297301—400 302001—100 306001-100 601—700 308201—300 801—900 310501—600 901—311000 312901—313000 101—200 601-700 314001—100 501—600 316401—500 318601—700 322601—700 901—323000 301—400 401—500 325401—500 326101—200 329901—330000 332801—900 335101—200 336001—100 337501—600 339501—600 342001—100 301—400 343001 100 101—200 344401—500 348201—300 301—400 349201—300 350001—100 353501—600 356401—500 501—600 357701—800 358701—800 359301—400 401—500 601—700 361101—200 201—300 362701—800 363401—500 701—800 364801—900 365001—100 367701—800 368001—100 371701—800 373301—400 374201—300 375501—600 377201—300 381601—700 382201—300 383101—200 601—700 388101—200 301-400 389301—400 401—500 801—900 901—390000 393701-800 801-900 394701—800 400501—600 701—800 401001—100 403101—200 404101—200 408501—600 601—700 411001—100 401—500 412701—800 413901—414000 417601—700 701—800 421101—200 422201—300 423101—200 424801—900 425801—900 426201—300 601—700 427001—100 101—200 429101—200 301—400 401—500 701—800 430501—600 432001-100 701—800 433201—300 435101—200 436801—900 438801—900 440701—800 448101—200 449401—500 501—600 453701—800 454801—900 455201—300 457201—300 801—900 459201—300 701—800 460301—400 463901—464000 701—800 469601—700 470901—471000 472601—700 473301—400 474301—400 476101—200 201—300 477401—500 801—900 478801—900 482401—500 483801—900 485101—200 489201—300 401-500 491101-200 495601—700 496401—500 498301-400 499501—600. (135)

Galicyjski Bank kredytowy.

Wykaz z dniem 31 grudnia 1881.

Asygnaty kasowe	zł.	734.200.—
Wkładki na książeczki	zł.	2,053.753.56

(280)

KAZIMIERZ LEWICKI

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI (162 5—?).

Porcelany, Szkła i towarów mięszanych

Założony w roku 1845

poleca:

Wypożyczanie naczynia stołowego

z porcelany i szkła,

etażer i koszów na owoce, oraz **noży i widelców na uczty, bale i wieczorki.**

Podczas pobytu Najjaśniejszego Pana we Lwowie, dostarczałem nakrycie stołowe równocześnie na obydwa bale